

28.1.2009

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

2 – 2009

Kokousaika: 28.1.2009 klo 18.00 – 20.40

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

2 – 2009

Mötestid: 28.1.2009 kl 18.00 – 20.40

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges
föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

28.1.2009

19 §	6
Esityslistan asia nro 3	6
KYSELYTUNTI	6
Kysymys 3	6
Valtuutettu Asko-Seljavaara	6
Kaupunginjohtaja Pajunen	7
Valtuutettu Asko-Seljavaara	8
Valtuutettu Koskinen	9
Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Bryggare	9
Valtuutettu Pakarinen	10
Valtuutettu Luukkainen	11
Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Hiltunen	12
Valtuutettu Krohn	12
Valtuutettu Hellström	13
Valtuutettu Soininvaara	14
Valtuutettu Vuorela	14
Valtuutettu Puhakka	15
Valtuutettu Lipponen	15
Valtuutettu Muurinen	16
Valtuutettu Ojala	17
Valtuutettu Hakanen	18
Valtuutettu Heinäluoma	19
Kysymys 6	19
Valtuutettu Hellström	19
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	20
Valtuutettu Hellström	21
Valtuutettu Pakarinen	22
Valtuutettu Moisio	22
Valtuutettu Vuorela	23
Valtuutettu Luukkainen	24
Valtuutettu Sumuvuori	24
Valtuutettu Rissanen	25
Valtuutettu Vikstedt	25
Valtuutettu Helistö	26
Valtuutettu Puura	27
Valtuutettu Sydänmaa	27
Valtuutettu Karu	28
Valtuutettu Rantanen	29
Valtuutettu Urho	30
Ledamoten Björnberg-Enckell	30
Valtuutettu Valokainen	31

28.1.2009

Valtuutettu Peltokorpi	32
Valtuutettu Ebeling	33
Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen	33
Kysymys 7	34
Valtuutettu Kolbe	34
Kaupunginjohtaja Pajunen	35
Valtuutettu Kolbe	37
Valtuutettu Hakanen	37
Valtuutettu Männistö	38
Valtuutettu Suomalainen	39
Valtuutettu Karu	39
Valtuutettu Valokainen	40
Valtuutettu Kolbe	40
Kaupunginjohtaja Pajunen	41
22 §	42
Esityslistan asia nro 6	43
ERÄIDEN MÄÄRÄRAHOJEN SIIRTO SAMALLA KÄYTTÖTARKOITUSTA MUUTTAEN	43
Valtuutettu Siimes	43
Valtuutettu Hakanen	43
Valtuutettu Valpas	44
Valtuutettu Rätty	44
Kaupunginjohtaja Pajunen	45
Valtuutettu Puhakka	45
Valtuutettu Ojala	46
23 §	46
Esityslistan asia nro 7	47
ERÄIDEN VUODEN 2008 TALOUSARVIOON MERKITYJEN MÄÄRÄRAHOJEN YLITTÄMINEN SEKÄ ERÄIDEN TOIMINTAKATTEIDEN VAHVISTAMINEN	47
Valtuutettu Helistö	47
Valtuutettu Mäki	49
Valtuutettu Hakanen	49
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	50
Valtuutettu Pajamäki	50
Valtuutettu Luukkainen (vastauspuheenvuoro)	52
Valtuutettu Rantanen	52
Valtuutettu Ojala	54
Valtuutettu Puhakka	55
Kaupunginjohtaja Pajunen	56

28.1.2009

Valtuutettu Puhakka (vastauspuheenvuoro)	56
Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)	57
Ledamoten Oker-Blom	57
Valtuutettu Valokainen	58
Valtuutettu Hakanen	59
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	59
Valtuutettu Hakanen (vastauspuheenvuoro)	60
Valtuutettu Siimes	60
Valtuutettu Valokainen	61
27 §	62
Esityslistan asia nro 11	62
MUSIIKKITALON SÄÄTIÖN PERUSTAMINEN	62
Valtuutettu Lipponen	62
Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Bryggare	62
Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)	63
Valtuutettu Lipponen (vastauspuheenvuoro)	63
Valtuutettu Ojala	63
Valtuutettu Wallgren	64
Valtuutettu Bogomoloff	64
Valtuutettu Valokainen	65

28.1.2009

28.1.2009

19 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Kysymys 3

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa herra valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Pakkoalueellistaminen hajottaa perheet, pahentaa ilmastonmuutosta ja tulee valtiolle tosi kalliiksi.

Pääministerin asettama alueellistamisen koordinaatioryhmä antaa lausunnon valtion toimintojen siirtämisestä pois pääkaupunkiseudulta. Jos ryhmä puoltaa ministeriön esitystä, tekee alueellistamispäätöksen asianomainen ministeri yksin. Tämä ei ole demokratiaa eikä palvele Suomen kokonaisetua.

Sosiaali- ja terveysministeri Liisa Hyssälä on päättänyt, että Lääkealan keskus perustetaan Kuopioon lääkehoitoprosessien tutkimus- ja kehittämistoimintaa varten. Se on okei, mutta samalla ministeri Hyssälä esittää Helsingin Mannerheimintielle sijaitsevan, 120 työntekijää käsittävän Lääkelaitoksen sekä Rohdon lopettamista ja toimintojen siirtämistä Kuopioon. Lääkelaitoksen henkilökunnasta yli 90 % ei ole valmiita siirtymään pois pääkaupunkiseudulta, ja ylijohdaja on eronnut. Pakkosiirto vaarantaa lääketurvallisuuden ja kansalaisten terveyden. Tämä on Helsingin ja Uudenmaan kansanedustajien lausunto syyskuun lopulta.

Ne, jotka maksavat Lääkelaitoksen toiminnasta, eli lääkeyritykset sekä lääketutkimusta tekevät tahot, pitävät mahdottomana, että lääkevalvonta tapahtuisi Kuopiosta, koska siellä valitettavasti ei ole yhtään lääkevalvonnan asiantuntijaa.

28.1.2009

Myös liikenne- ja viestintäministeriön hallinnonalalla suunnitellaan väylävirastojen yhdistämistä ja Turvallisuusviraston perustamista. Nämä toiminnot siirretään pois pääkaupunkiseudulta. Mm. Avia College, joka siis toimii Vantaan lentokentän yhteydessä, ajatellaan siirrettäväksi Poriin, vaikka siellä ei ole kansainvälistä lentokenttää, ilmailuturvallisuushallinto Kouvolaan ja Merenkululaitos, mm. talvimerenkulku ja väylänpito, Rovaniemelle tai Lappeenrantaan ja turvallisuusosasto Kotkaan. Merenkululaitos toimii Ruoholahdessa, ja sen keskeytyksetön toiminta on ehdoton edellytys Suomen kauppamerenkululle ja Vuosaaren sataman toiminnalle.

Ja, hyvät valtuutetut, Kuopiossa on valtion työpaikoista jo nyt suurempi osa kuin Helsingissä, Kuopiossa 12,1 % ja Helsingissä 11,7 %, eli siellä on jo tarpeeksi valtion työpaikkoja.

Millaiset ovat Helsingin kaupungin suunnitelmat puolustaa pääkaupunkiseudun asukkaita ja elinkeinoelämää vahingolliselta alueellistamiselta?

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vastauksena esitettyyn kysymykseen totean seuraavaa:

Pääministeri Vanhasen toisen hallituksen hallitusohjelmassa todetaan mm., että "valtionhallinnon työpaikkojen alueellistamista jatketaan aiempaa tasaisemmin maan eri osiin. Siirtymäkauden järjestelyjä tuetaan taloudellisesti." Valtakunnan hallitus toteuttaa kansallista ohjelmaansa eduskunnan enemmistön luottamuksen turvin. Julkisessa keskustelussa, jota asiasta on käyty, ei ole olemassa olevien toimintojen siirtämisen tueksi ole useinkaan voitu esittää kestäviä taloudellisia tai toiminnallisia perusteita. Kyse on poliittisista linjauksista.

Helsingin kaupungin tehtävänä on palvella pääkaupunkina koko Suomea parhaalla mahdollisella tavalla. Valtion keskushallinnon toimintakyky ja tehokkuus ovat Suomen kilpailukyvyyn perustekijöitä. Kaupunki haluaa toimillaan vaikuttaa siihen, että valtionhallinnolla on Helsingissä erinomaiset toimintaedellytykset.

28.1.2009

On sekä Helsingin että koko maan edun mukaista, että valtion virastojen alueellistamissuunnitelmiin liitetään perusteelliset selvitykset siirtojen vaikutuksesta hallinnon tehokkuuteen ja palvelukykyyn. Helsingin kaupunki osallistuu asiasta käytävään yhteiskunnalliseen keskusteluun ensisijaisesti tuottamalla asiantuntemusta valtion hahmottelemien ratkaisujen vaikutuksista alueella. Tällä tavoin tuetaan toimijoita sekä kansallisen politiikan kentällä että elinkeinoelämän piirissä.

Kaupungin edustajat toteuttavat käytännössä päivittäin edunvalvontaa kaupunginvaltuuston linjausten mukaisesti omilla toimialoillaan. Parhailtaan on käynnissä mm. valtiovarainministeriön vetämä valtiosuoslainsäädännön uudistuksen valmistelu, jolla on tiivis yhteys aluepolitiikan kokonaisuuteen. Kaupungin asiantuntijoita kuullaan eduskunnan valiokunnissa eri yhteyksissä lainsäädännön valmistelussa, ja yhteydenpito ministeriöihin Helsingin näkemyksen esille tuomiseksi on aktiivista.

Lääkelaitoksen toimintojen siirtoon liittyvässä asiassa vastuullinen ministeriö on tehnyt päätöksensä, jonka seurauksena osa henkilökunnasta on ilmoittanut vaihtavansa työpaikkaa. Pääkaupunkiseudun elinkeinopoliittisessa yhteistyössä on luotu edellytyksiä mm. biolääketieteen alan tutkimuksen ja yritystoiminnan kehittymiselle. Tämä saattaa helpottaa Lääkelaitoksen henkilökunnan työllistymistä Helsingissä uusissa tehtävissä.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Todellakin alueellistamisen käsikirjassa, joka on viime kesältä, todetaan, että alueellistamisen tulisi edistää tuottavuutta. Tätä ei missään tapauksessa tule tapahtumaan Lääkelaitoksen kohdalla eikä väylävirastojen kohdalla, sillä eri väylävirastojen pääjohtajat ovat todenneet, että väyläviraston sijoittaminen muualle kuin pääkaupunkiseudulle aiheuttaa 100 miljoonan euron lisäkustannukset vuodessa. Energia- ja ilmastoasioissa alueellistaminen aiheuttaa lisääntyviä hiilidioksidipäästöjä, koska nämä ihmiset pendelöivät jatkuvasti Suomen eri kaupunkien välillä. Ja työvoiman kohtaamattomuus tapahtuu myös näiden virastojen hajasijoittamisessa, koska esimerkiksi Kuopiossa ei valitettavasti ole lääkevalvonnan

28.1.2009

asiantuntijoita.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Sirpa Asko-Seljavaara on jälleen kerran tehnyt hyvän ja asiallisen kysymyksen. Kuten todettiin, päätöksenteko alueellistamisessa tapahtuu hallituksen sisällä ja hallitusohjelmassa on määritelty tavoite henkilöstösiirroille ja päätöksentekomenettely. Jotta tällaisia sanoisinko järjettömiä alueellistamisehdotuksia, joita tehdyssä aloitteessa käsitellään, ei voisi tehdä, olisi hallitusohjelmassa pitänyt tarkemmin määritellä alueellistamisen periaatteet ja miten niitä pistetään käytäntöön.

Alueellistamista voisi parhaiten hyödyntää uusia virastoja ja laitoksia perustettaessa tai toisaalta toimivien laitosten tukitoimintojen kohdalla. Kaupungin vaikutusmahdollisuus näissä tapauksissa ei ole kovin suuri. Kyllä katse kääntyy enemmänkin Helsingin ja Uudenmaan kansanedustajien suuntaan ja pääkaupunkiseudulla oleviin hallituksen ministereihin. Tuntuu oudolta, että Lääkelaitoksen toiminnan pääasiallisilla rahoittajilla ei myöskään ole tässä siirtokysymyksessä minkäänlaista päätösvaltaa.

Palvelutason heikkenemisellä, kustannusten nousulla, osaamisen menettämällä ja henkilöstölle aiheutuvilla ongelmilla ei hallituksen päätöksenteossa näytä olevan mitään merkitystä. Itse kannatan Lääkelaitoksen osalta Jussi Huttusen mallia, jonka mukaan Kuopioon siirrettäisiin vain lääkkeiden vaikuttavuutta ja taloudellisuutta koskeva tutkimus ja hyvien käytäntöjen kehittäminen.

Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Bryggare

Arvoisa puheenjohtaja.

Minulla kyllä meni tee todella väärään kurkkuun, kun luin tämän ensimmäisen kysymyksen, jossa valtuutettu ja kansanedustaja Sirpa Asko-Seljavaara Kokoomuksesta kysyy Helsingin kaupungin virkamieheltä, mitä hän voisi tehdä eduskunnassa ja millä tavalla hän voisi vaikuttaa omassa eduskuntaryhmässään sinne valtioneuvoston

28.1.2009

suuntaan asioihin. Hyvin erikoiseksi asian tekee juuri se, että valtioneuvosto tekee näitä päätöksiä, vaikka kysymys on yhden hallintokunnan päätöksestä, niin ilman muuta koko valtioneuvosto on tietoinen asiasta. Ja millä tavalla Kokoomuksen puheenjohtaja Jyrki Katainen on asiaan suhtautunut? Ymmärtääkseni Kokoomuksen kanta on se, että Kuopio on hyvä paikka Lääkelaitokselle. Vihreiden puheenjohtaja on vähän ollut samaa mieltä asiasta.

Toki julkisuuteen tulee vahvasti kahta, kolmea, neljää kantaa siitä, missä ja miten asioita pitäisi tehdä. Tiedän, että myös edellisten hallitusten aikana alueellistamisen jakaa sekä kansanedustajia että kansaa, mutta niitä voi tehdä monella tavoin. On olemassa myös hyviä esimerkkejä siitä, millä tavalla alueellistamisessa on onnistuttu yliopistojen kohdalla ja monen muun eri toiminnon kohdalla. Tässä tapauksessa kysymys ei myöskään vastaa siihen hallituksen tuottavuusohjelmaan, jossa itse asiassa tulee käymään ? .

Tässä on vielä sellainenkin asia, että kun julkisuuteen on tullut tieto, että vuokrasopimuksia täällä pääkaupunkiseudulla on tehty pikkuisen pidemmäksi aikaa kuin muutamaksi vuodeksi, niin hallituksen sisällä ei taida olla tiedonkulku missään määrin kohtuullista. Olisi toivottavaa, että kansanedustajat täällä valtuustossa voisivat myös tehdä niitä toimia siellä Arkadianmäellä ja kysyä omilta ministereiltään, mitä he voisivat asian eteen tehdä. Täällä valtuustossa tähän on vähän hankalampi vaikuttaa.

Valtuutettu Pakarinen

Kiitos puheenjohtaja.

Mielestäni tässä on valtuutettu Asko-Seljavaara puuttunut helsinkiläisten kannalta tärkeään asiaan. Ja jos tässä pysytään ihan Helsingin ja helsinkiläisten näkökulmassa, niin pääkaupunkiseutuhan on menettänyt tähän mennessä jo 3 400 työpaikkaa valtion virastojen alueellistamisen myötä ja lisää on vain luvassa. Harva työntekijä kuitenkaan loppujen lopuksi lähtee sinne työpaikkansa perään maakuntaan, ja näin työpaikkansa menettäneiden olisi löydettävä tältä samalta alueelta uudet työpaikat, mikä ei välttämättä ole helppoa, kun suuri joukko saman alan ammattilaisia yhtä aikaa alkaa hakea työtä. Kaupunginjohtajahan oli vastauksessaan tämän suhteen suhteellisen positiivinen, ja tietysti se rauhoittaa mieltä, mutta pidän tätä kuitenkin

28.1.2009

suurena ongelmana.

Tietysti työntekijän ja hänen perheensä ongelmat on luku sinänsä. Tässä työntekijä sitoutuu aika lailla työnantajaansa muuttamalla työn perässä, kun sitten, jos tulee toisiin aatoksiin tai haluaa vaihtaa alaa, sieltä paikkakunnalta ei välttämättä sitä samaa, koulutusta vastaavaa tehtävää löydy ja paluu takaisin voi olla esimerkiksi asuntojen hintojen vaihdellessa aika vaikeaa, löytää sitten Helsingistä itselleen asuntoa. Tietenkin sama ongelma sitten vielä puolison kanssa, eli siinä joutuu työntekijä tekemään aika lailla kompromisseja. Ja yhtenä positiivisena puolenahan onkin sitten kerrottu tämä työntekijöiden hyvä pysyvyys, mutta se tapahtuu kyllä yksilöllisyyden kustannuksella.

Kunnollisten metropolialueiden kehittyminen parantaa itse asiassa koko maan kilpailukykyä ja hyvinvointia, ja ainoa tällainen metropolialue Suomessa onkin pääkaupunkiseutu. Valtionhallinnon tehtävät ovat myöskin yleensä sellaisia, että fyysinen läheisyys metropolialueeseen ja hyviin liikenneyhteyksiin helpottaa tehtävien hoitamista. Ja siinäkin mielessä on järkevää, että tällaiset virastot sijaitsevat Helsingissä.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtakunnan hallitusohjelmassahan on kaksi keskenään ristiriitaista politiikkaohjelmaa, eli metropolipolitiikka ja tämä alueellistamispolitiikka. Ja tämä on nyt osoitus siitä, että metropolipolitiikka on aika perverssiä, jos sitä hoidetaan alueellistamispolitiikan kautta. Tässä ei ole kyse oikeastaan mistään muusta kuin siitä normaalista kepulaisesta pääkaupungin kuppamisesta, ja näin sitä sitten toteutetaan käytännön tasolla.

Kun ekonomistina mietin sitä, että miten esimerkiksi nämä valtuutettu Asko-Seljavaaran esiin nostamat hankkeet suhtautuvat tähän tuottavuusohjelmaan, niin jos nämä näin toteutetaan niin kuin tässä ohjelmassa on mainittu, niin tuottavuus ei kyllä nouse vaan laskee. Eli näillä ei ole mitään tekemistä kustannustehokkuuden kanssa, nämä eivät tuo mitään säästöjä. Päinvastoin, tilakustannus nousee, matkakulut nousevat, aikakulut kasvavat ja vielä hiilidioksidipäästöt kasvavat. Itse olen miettinyt, että mikä voisi olla sellainen toiminto, jonka pääkaupunkiseudulta voisi siirtää muualle Suomeen

28.1.2009

aiheuttamatta mitään vahinkoa. Löysin yhden ainoan, ja se on Keskustapuolueen puoluetoimisto.

Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Hiltunen

Arvoisa puheenjohtaja.

Minustakin, kuten valtuutettu Bryggare, tämä kysymys olisi tehokkaampi, jos se tehtäisiin eduskunnan kyselytunnilla hallituspuolueen edustajan toimesta.

Kuuntelin kaupunginjohtaja Pajusen, Suomen ainoan ylipormestarin, vastausta, ja se oli kyllä ylipormestarille sopiva, hienotunteinen, kohtelias vastaus mutta mielestäni hiukan alistuva ja pliisu tässä salissa, koska kyllä minusta helsinkiläisillä on oikeus kotiseutuun ja kotipaikkaan ja helsinkiläisillä valtuutetuilla pitää olla oikeus pyrkiä pitämään kiinni niistä työpaikoista, jotka täällä ovat. Ja sitten pitää muistaa, että kun valtion laitosta siirretään, se ei ole kappaletavaravarasto, jossa hyllyt puretaan ja purkit otetaan ja viedään rekkaan tai junanvaunuun, vaan on kysymys syvästä asiantuntijaorganisaatiosta, ihmisistä, jotka ovat tulleet tänne junalla ehkä sieltä Kuopiosta hakemaan parempaa elämää, juuttuneet tänne, ja täällä on perhesiteet ja sukulaissiteet. Ja sitä paitsi nämä laitokset, valtion laitokset, ne ovat verkottuneet tänne pääkaupunkiseudulle ja kansainvälisiin yhteyksiin, ja on vaara, että asiantuntijuus tulee Finnairin lennoilla Kuopion ja Helsingin välillä liikkumaan tai junassa tuolla VR:n radalla Kuopion ja Helsingin välillä. Eli asiantuntijuus ei siirry niin, että päätetään, että näin tapahtuu. Ja kyllä helsinkiläisillä valtionhallinnon työntekijöillä tulee olla oikeus valita myös oma asuinpaikkansa.

Sitten minä vielä ehdotan, että kaupunginjohtaja Pajunen, voisitteko harkita, että menisitte Kuopion torille väittelyyn kollega Parosen kanssa mutta ei savon kielellä?

Valtuutettu Krohn

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä salissa varmaan vallitsee aika suuri yksimielisyys siitä, että

28.1.2009

Lääkelaitoksen alueellistamispäätös ei ole järkevä. Tosin valtuutettu Kolbe mielestäni puolusteli sitä mielipidepalstalla, että ei ihan täyttää yksimielisyyttä. Mutta mielestäni päätös on osoitus siitä, että ministerillä on Suomessa valtaa ja voi tehdä myös järjettömiä päätöksiä, ei toki yksin. Ja tiedän, että Kokoomuksen puheenjohtaja, valtiovarainministeri, joka on Kuopion naapurikunnasta, on tätä kyllä vahvasti tukenut.

Se, että miten kaupunki asiaan voisi vaikuttaa, niin fakta-argumentithan eivät ole menestyneet. Jos fakta-argumentteja olisi tässä päätöksessä haluttu käyttää, niin silloinhan selvityshenkilö tämän alueellistamisen osalta olisi tutkinut myös Helsinkiä vaihtoehtona eikä vain Oulua ja Kuopiota. Jos ajatellaan tulevia alueellistamishankkeita, tietysti voisi olla hyvä, että helsinkiläisillä tai pääkaupunkiseudun kansanedustajilla olisi käytössä vähän tilastoa siitä, miten valtionhallinnon työpaikat suhteessa asukaslukuun Suomessa sijoittuvat. Ymmärtääkseni pääkaupunkiseutu ei tässä vertailussa kauhean hyvin pärjää.

Helsingin kaupungin kannalta tässä päätöksessä on osana ROHTO-keskuksen siirto, ja Helsingin kaupungin terveystoimistohan tekee yhteistyötä ROHTO-keskuksen kanssa. Tämän alueellistamispäätöksen myötä sieltä on kadonnut 9 hengen henkilökunnasta 15 %, ja sen vuoksi minä toivoisin, että helsinkiläiset ministerit ja kansanedustajat pyrkisivät vaikuttamaan vielä siihen, että ROHTO-keskusta ei sinne Kuopioon tämän osana siirrettäisi, koska esimerkiksi selvityshenkilö Huttunen ehdotti sitä sinne terveyden- ja hyvinvointikeskukseen, joka myös mielestäni tarvitsisi ROHTO-keskuksen asiantuntemusta terveystoiminnan kehittämiseksi.

Valtuutettu Hellström

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valitettavasti me emme tästä asiasta saa päättää, vaikka tekisimme ehkä viisaampia päätöksiä kuin ministeri. Helsingin kannalta kyse ei varmaankaan ole niinkään työpaikkojen saamisesta tai menettämisestä, koska todennäköisesti näihin tiloihin tulee uusia työpaikkoja, ja sen takia muissakin maakunnissa pitäisi kehittää sitä omaa toimintaa eikä odottaa kannettua vettä kaivoon.

Huoli on tässä ennen kaikkea siitä, mitä tapahtuu lääkevalvonnalle ja

28.1.2009

lääketurvallisuudelle. Sattumalta tunnen eläinlääkinnän alaa ja tiedän, että viidestä eläinlääkäristä, jotka lääkelaitoksessa ovat, yksikään ei lähde Kuopioon. Heillä kaikilla on perheet täällä, ja he etsivät uusia töitä jo nyt. Todennäköisesti he eivät ole siellä edes perehdyttämässä uusia työntekijöitä alaan, joka on erittäin spesifi ja johon ei voi pelkällä lisenssiaatin peruskoulutuksella mennä, jos aikoo asian kunnolla hoitaa. Eli kyllä täällä on uhattuna Suomessa eläintautivapaus, elintarviketurvallisuus, eläinlääkkeiden saatavuus ja lääkkeiden turvallinen käyttö.

Lisäksi tässä työssä on jo Helsingissä sijaitessa iso matkustusrasite, koska Lontoossa joudutaan käymään säännöllisesti, saati tulevaisuudessa, kun siihen tulee vielä Kuopio-Helsinki-väli. Henkilökohtaisesti muistan kyllä katkeruudella eläinlääkiksen pakkosiirtohankkeita ja tiedän, että Katainen niitä silloin kannatti, mutta onneksi Kokoomusryhmä oli tuolloin kokonaisuudessaan viisaampi.

Valtuutettu Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen kysyjän kanssa täsmälleen samaa mieltä Lääkelaitoksen siirron järkevyydestä mutta en tästä kysymyksen loppuponnesta, jossa ajatellaan, että tämä olisi jollakin tavoin Helsingin kaupungille ja sen elinkeinoelämälle ja asukkaille vahingollinen. Minusta tätä perustetta ei pitäisi käyttää, koska siinä on asetettu ikään kuin näiden muiden kaupunkien elinkeinoelämän tavoitteiden kannalta vastakkain.

Helsingille ei tästä itse asiassa ole mitään haittaa sen takia, että meidän kasvumme ja toimintamme ikään kuin pullonkaulana on asuntopula ja kun täältä lähtee valtion virkamiehiä pois niin tänne tulee muualta Suomesta elinkeinoelämää tilalle. Sen sijaan tässä pitäisi katsoa, meidän pitäisi pohtia tätä suomalaisina ja valtion kansalaisina ja pohtia sitä, että valtio kärsii, Suomen kansatalous kärsii ja tietysti nämä yksittäiset ihmiset, jotka eivät siis pakkosiirry vaan menettävät työpaikkansa, he kärsivät tästä. Mutta siinä mielessä tällaista aluepolitiikkaa, että Helsingin etu vastaan Kuopion etu, tätä asetelmaa ei kannattaisi tehdä, koska sen vastakkainasettelun me häviämme.

Valtuutettu Vuorela

28.1.2009

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Voi hyvät hyssälät sentään. Tällainen pienisieluinen alueellistaminen on hyväksytty hallitusohjelmassa, eli kaikki hallituspuolueet ovat Lääkelaitoksen siirtämisen kannalla. Jos Kokoomus, Vihreät ja Rkp eivät kannata Lääkelaitoksen siirtoa, estäkää se siirto, teillä on enemmistö. Se on ihmeellistä, että helsinkiläisillä ministereillä ei ole voimaa puolustaa Helsinkiä.

Pääministeri Matti Vanhasen hallitusohjelma on killissä, pahasti killissä. Liikenneministeriönkin kaikki nämä elvytyshankkeet, investoinnit suuntautuvat Joensuuhun ja Kuopioon. On ihan ilmeistä, että pääkaupunkiseudulla on tarve niihinkin. Keskustapuolue saa koko Suomen vahingoksi edistettyä pienisieluista alueellistamista, ja muut hallituspuolueet, Vihreät, Kokoomus ja Rkp eivät näköjään pysty, halua tai eivät pysty, estämään näitä hankkeita, vaikka heillä on enemmistö hallituksessa. Kummallista.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Täytyy sanoa, että on perin merkillistä todellakin, että kansanedustaja, valtuutettu Asko-Seljavaara tulee Helsingin kaupunginvaltuustoon kysymään tukea oman hallituksensa päätöksille.

Välihuuto!

Hallitusohjelman mukainen päätös, se on hallitusohjelman mukainen päätös, kuten täällä myös ensimmäisessä puheenvuorossa todettiin, että tämä on hallitusohjelman mukainen päätös. Ja hallitus ei voi siitä lipsua yhden ministerin taakse. Siitä näkökulmasta on tosi merkillistä tämä keskustelu. Voisin Helsingin kaupunginvaltuutettuna antaa Asko-Seljavaaralle terveisiä, että nyt kun tätä elvytyspakettia kasataan ja lisäbudjetti on tulossa perjantaina ulos, niin toivottavasti Asko-Seljavaara muistaa omassa hallitusryhmässään ja hallituksessa ajaa läpi sen, että Helsinki saa myös siinä lisäbudjetissa lisätukea.

Valtuutettu Lipponen

28.1.2009

Hallituksen tavoite on siirtää tällä vaalikaudella 4 000–8 000 valtion työpaikkaa pois pääkaupunkiseudulta, ja tämä hallituksen operaatio koskettaa työntekijöitä, heidän puolisoitaan ja lapsiaan, väestöryhmää, joka vastaa kooltaan jopa kolmea Nurmeksen kokoista kaupunkia. Sen takia kuuntelin hiukan ihmeissäni kaupunginjohtajan vaisua puolustusta, että Lääkelaitoksen tulisi sijaita pysyvästi Helsingissä. Ja hieman kyllä ihmetyttää myös, että Vihreät eivät nousseet hallituksessa vastustamaan tätä päätöstä, että Lääkelaitos siirretään pois Helsingistä.

Tuntuu kuin yleensäkin Suomen valtionhallinnossa eletäisiin kivikauden tasolla. Kun yritykset suunnittelevat toimintastrategiaansa, ne pyrkivät toimimaan taloudellisesti tehokkaasti, parantamaan toiminnan laatua ja miettivät erityisesti, mitkä ovat heidän vahvuutensa. Kaikkein tärkeintä yritysten strategisessa ajattelussa on pitää kiinni avaintyöntekijöistä. Ministeri Hyssälä toimii aivan päinvastaisesti: Lääkelaitoksen muutto tehdään, maksoi mitä maksoi. Ydintyöntekijät saavat mennä, palvelutason romahtamisesta ei kanneta lainkaan huolta. Lääkelaitoksen parinsadan työpaikan siirtämisellä ei nosteta Itä-Suomen taloutta nousuun. Sinne on perustettava uutta tuotantoa ja uutta teollisuutta.

2000-luvun demokratiaa ei ole se, että kansalaisten on toteltava nöyrästi päätöksiä, jotka eivät perustu tosiasioihin, nimittäin STM:n vuoden 2005 muistiossa todettiin, että Lääkelaitoksen tulee ehdottomasti sijaita Helsingissä. Ihmisillä on oltava oikeus tulla kuulluksi ja että he pystyvät vaikuttamaan siihen päätöksentekoon, joka koskee heitä ja heidän työpaikkaansa ja oikeuttaan asua omassa kotikaupungissa.

Kiitos.

Valtuutettu Muurinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Jos näitä valtionhallinnon alaisia virastoja ja laitoksia halutaan alueellistaa, on aivan eri asia harkitaan uudelle, perustettavalle organisaatiolle sijaintipaikkaa myös jostain muualta kuin pääkaupunkiseudulta kuin siirrellä jo olemassa olevia virastoja ja niiden

28.1.2009

työntekijöitä paikasta toiseen. Alueellistamiselle pitäisikin ensi tilassa laatia jonkinlaiset pelisäännöt.

Ihmisen siirtäminen juuriltaan aiheuttaa paljon epävarmuutta ja ahdistusta paitsi siirron kohteeksi joutuneille myös heidän perheilleen. Ei ole helppoa aloittaa elämää täysin uudessa ympäristössä, paikkakunnalla, jota ei ole itse valinnut asuinpaikakseen. Toisaalta suurella osalla siirrettävien organisaatioiden työntekijöistä ei ole mahdollisuutta halutessaankaan muuttaa uudelle paikkakunnalle; toisen puolison työ, varojen riittämättömyys, kahden asunnon ylläpitäminen tai muu sellainen seikka voi olla esteenä. Huonosti organisoidulla alueellistamisella aiheutetaan turhaa kärsimystä virastojen työntekijöille ja heidän lähipiirilleen sekä voidaan tuottaa korkeasti koulutettuja työttömiä ja jopa vaarantaa virastojen toiminnan laatu.

Sirpa Asko-Seljavaaran kysymys on oikeutettu, sillä kuntalaki velvoittaa luottamushenkilöitä edistämään kunnan ja sen asukkaiden parasta.

Kiitos.

Valtuutettu Ojala

Kiitoksia, arvoisa puheenjohtaja.

Tämä Lääkelaitoksen siirtohan on aivan selvästi järjetön päätös, jolle tästä salista ei näytä löytyvän minkäänlaista kannatusta, tai ainakaan edes Keskustapuolueen ja Rkp:n edustajat eivät kehtaa avata suutaan tässä keskustelussa, kun sen verran kai hävettää, toivottavasti edes hävettää vähän omien ministereiden puolesta.

On aivan turha täällä kaunistella asiaa ja syyttää yhtä ainoaa ministeriä. Hallitusohjelmassa te olette, Kokoomus ja Vihreät myös, hyväksyneet nämä pelisäännöt, joiden mukaan ministeri voi tällaisia järjettömiä päätöksiä tehdä. Jos te oikeasti olette sitä mieltä, että tämä päätös on järjetön ja tämäntyyppisiä ei saa jatkossa tehdä, te kyllä edellytätte, että teidän puheenjohtajanne avaa hallitusohjelman muun muassa tämän alueellistamiskohdan osalta niin, että pelisääntöjä muutetaan, että tällaisia ei tule. Aika vaikea teidän on tietysti puolustella, kun tämä on yhtä älytön tämä koko hallituksen tai valtion tuottavuusohjelma, joka ei kyllä muuta tuota kuin tuskaa ja työttömiä. Ei

28.1.2009

voi hallituksessa olla äänettömänä yhtiömiehenä vaan kyllä täytyy olla myös kanttia kantaa sitä vastuuta niistä päätöksistä.

Valitettavasti metropolipolitiikka hallitusohjelmassa on vielä toistaiseksi ainoastaan kuplalupaus, toivottavasti siitä jotakin tulee. En kuitenkaan jaksa olla kauhean optimistinen, ja siksi mielestäni taitaa olla aika, että Helsinki lähtee taas karvalakkilähetystönä – siitä taitaa ollakin jo 14, 15 vuotta, kun Ahon hallituksen aikana edellisen kerran karvalakkilähetystö Helsingissä oli. Ehkä voi olla nyt jo korkea aika lähteä liikkeelle. Kuopiota minusta tästä on turha syyttää. Kuopiossa on osaamista mutta ei valitettavasti tämän alan osaamista riittävästi, jotta millään tavalla voisi tätä siirtoa perustella.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Lääkealan keskusta koskeva ratkaisu on eräs esimerkki siitä, miten tylästi työntekijöitä tässä maassa kohdellaan. Minustakin tuntuu kovin jälkijättöiseltä, että Kokoomuksen ja Vihreidenkin edustajat valittelevat täällä valtuustossa ratkaisua, jonka heidän edustajansa hallituksessa ovat siunanneet.

Haluaisin kuitenkin kiinnittää huomiota siihen, että tässä alueellistamiskeskustelussa on toisellakin tavalla vino luonne. Meillä on jo useampi hallitus leikannut yleisesti kuntien valtionosuuksia ja sillä tuhonnut työpaikkoja ympäri maata. Samoin on karsittu valtion virastojen ja laitosten työpaikkoja ympäri maata. Sekä valtion yritykset että yksityiset yritykset irtosanovat jatkuvasti väkeä, jopa kannattavat firmat, ilman, että hallitus tekisi yhtään mitään. Pikemminkin hallitus nytkin palkitsee yhtiöitä vero-, kansaneläkemaksu- ja muilla helpotuksilla, kun ne ovat irtisanoneet työntekijöitä.

Minä toivon, että täältä valtuustosta löytyy jatkossa yhtä paljon tukea muillekin, joiden työpaikat ovat uhattuna. Lääkelaitoksen työntekijät ansaitsevat tuen, mutta niin ansaitsevat monet muutkin. Toivon, että tämä helsinkiläisten nyt kokema vääräys antaa aihetta jatkossa solidaarisempaan asenteeseen silloin, kun muualla maassa tuhotaan työpaikkoja.

28.1.2009

Valtuutettu Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Minun piti oikein nipistää itseäni, että olenko hereillä ja oikeassa paikassa, kun kuuntelin valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaaran puheenvuoroa. Nimittäin en ollut uskoa korviani, että Kokoomuksen kansanedustaja voi esittää kysymyksen asiasta, joka hallituksessa on kuitenkin yksimielisesti päätetty.

Kun itsekkin olen ollut mukana näissä alueellistamisen päätöksentekotilanteissa niin hyvin tiedän, miten se kulkee, eikä menettelytapa ole muuksi muuttunut. Ennen kuin mikään virasto lähtee, se asia käsitellään kaikkien hallituspuolueiden läsnä ollessa tässä alueellistamisen koordinaatioryhmässä.

Ja on eriskummallista käsien pesua yrittää täällä teeskennellä jotain muuta ja vyöryttää tätä vastuuta Hyssälälle. Minulla on korkea kunnioitus ministeri Hyssälää kohtaan, ja häntä on tästä turha syyttää. Itse päätös, että virasto siirretään muualle, on tehty kaikkien hallituspuolueiden toimesta. Ja se, mitä täällä olemme nähneet, on harvinaisen kylmää käsien pesua omasta vastuusta. Ellei sitten tarkoituksena ole istua kaksilla rattailla. Tämä tauti näyttää leviävän, että Kuopiossa lyödään rintaan ja sanotaan, että "me sen teimme" Kokoomuksen toimesta. Ministeri Katainenhan on ilmoittanut hyväksyvänsä tämän päätöksen. Ja sitten täällä sanotaan, että "väärä päätös, me emme kannata sitä".

Suoraselkäisempää on toimia niin kuin valtuutettu Kolbe on toiminut, eli otetaan myös vastuuta ja esitetään se kanta, mitä ollaan hallituksessa, myös täällä. Pelkään, että näitä päätöksiä voi tulla lisää, koska tämä hallitus on tehnyt yhden erittäin huonon päätöksen alueellistamisasioissa, ja se on se, että on hyväksytty se, että nämä saavat aiheuttaa lisää kustannuksia. Joten muutot ja uudet paikkakunnat lisätään automaattisesti valtion budjettimenoihin.

Kysymys 6

Valtuutettu Hellström

28.1.2009

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Uimastadion on ajateltu pitää tänä vuonna auki vuoden loppuun saakka liikuntaviraston 90-vuotisjuhlan kunniaksi. Altaan lämmitykseen kuluva energiamäärä vastaa 300 keskikokoisen omakotitalon vuotuista energiankulutusta.

Samaan aikaan Helsingillä on voimassa valtuuston hyväksymä energiapoliittinen ohjelma, jonka tavoitteena on hillitä ilmastonmuutosta ja vähentää Helsingin kaupungin päästöjä 20 % vuoteen 2020 mennessä. Valtuuston linjaukset koskevat kaikkia hallintokuntia, ja ilmastonmuutoksen torjunta edellyttää kaikkien osallistumista päästöjen vähentämiseen.

Onko altaan lämmityksestä jo päätetty, ja jos on, niin kuka on tehnyt päätöksen? Kuinka tämä päätös voi olla linjassa valtuuston hyväksymien energiansäästötavoitteiden kanssa?

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vastauksena esitettyyn kysymykseen:

Totean, että liikuntatoimi viettää tänä vuonna 90-vuotisjuhlavuottaan teemalla "Ensimmäisenä liikkeelle". Teeman ympärille on koottu erityisesti sellaisia tapahtumia, joihin kaikilla on mahdollisuus osallistua itse aktiivisesti liikkumalla. Juhlavuoden toiminnallisia uutuuksia ovat latujen lumetusjärjestelmän tehostaminen Paloheinässä ja uimastadionin uintikauden jatkaminen syyskuusta vuoden loppuun.

Uimastadion on ollut vuosittain auki toukokuun alkupuolelta syyskuun puoliväliin. Syyskuun aukioloajan jatkamisesta on liikuntavirastoon tullut vuosittain runsaasti toivomuksia, ja aukioloaika jatkettiin vuonna 2007 ulottumaan lähes syyskuun loppuun. Myös talviuintimahdollisuutta on selvitetty useampaan otteeseen. Liikuntatoimen juhlavuoden kunniaksi liikuntavirasto päätti nyt tarjota mahdollisuuden tähän ainutlaatuihin uintielämykseen.

Tilastojen mukaan lokakuun keskilämpötila on lähes sama kuin toukokuun mutta marraskuun ja joulukuun säät vaihtelevat aina leudon

28.1.2009

syksyisestä kylmään talviseen. Nyt ajatuksena on pitää uima-altaan vesi 24-asteisena, mutta jos sää kuitenkin muuttuu hyvin talviseksi, veden lämpötilaa alennetaan energiankulutuksen vähentämiseksi.

Uimastadionin ison altaan veden lämmittäminen syyskuusta joulukuun loppuun maksaa arvion mukaan noin 300 000 euroa. Tämä arvio koskee tilannetta, jossa allasta ei ole peitetty. Altaan peittämiseksi sinä aikana, kun sitä ei käytetä, selvitetään kolmea eri vaihtoehtoa, ja tietenkin tämä peittäminen pienentäisi lämmittämiseen käytettävän energiamäärän, ja se olisi noin puolet pienempi.

Uimastadionilla käy syyskuussa päivittäin lähes 700–800 uimaria säätilasta riippumatta. Kun tarjolla on uintimahdollisuus ison altaan lämmitetyssä vedessä ja lisäksi olisi mahdollisuus avantouintiin erillisissä kylmäaltaissa, liikuntavirasto arvioi, että kävijämäärät voisivat loppuvuonna pysyä jopa syyskuun tasolla. Näin ollen pääsymaksuilla voitaisiin kattaa noin puolet toiminnan aiheuttamista kustannuksista ja suurempikin määrä, jos altaan peittämiseen löydetään toimiva ratkaisu.

Leutojen talvien johdosta ovat perinteiset talviliikuntamahdollisuudet Helsingissä kovasti heikentyneet, ja ihmiset hakevat liikkumiselle uusia muotoja ja tapoja. Liikunnallisen aktiivisuuden ylläpitämiseksi liikuntaviraston on tarjottava uusia mahdollisuuksia, ja hyvä esimerkki tästä on Rautatien torin jääpuisto ja nyt uimastadionin pidennetty aukioloaika juhluvuonna. Kääntöpuolena on se, että monet näistä uusista liikuntamahdollisuuksista käyttävät paljon energiaa. Tulevaisuuden kannalta onkin tärkeää, että näitä liikuntamuotoja kehitetään ja että tässä kehitystyössä haetaan uusia, entistä energiataloudellisempia tapoja tuottaa palveluja.

Uimastadionin talviuinti syyskuusta joulukuun loppuun tulee tarjoamaan helsinkiläisille ja kaupungissa vierailijoille ainutlaatuisen mahdollisuuden kohentaa fyysistä hyvinvointiaan ja virkistyä henkisesti.

Valtuutettu Hellström

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitoksia vastauksesta, jossa ei kyllä varsinaisesti vastattu siihen, että onko asia jo päätetty ja miten tämä on saatu tähän linjaan valtuuston energiapolitiittisen ohjelman kanssa.

28.1.2009

Kuitenkin voisin sanoa, että sinänsä mielestäni on erittäin kannatettavia keinoja, joilla kannustetaan ihmisiä liikkumaan. Ja kannatan myös jopa rohkeita ja hullujakin ideoita, joilla kaupungista tehdään viihtyisämpää ja mielenkiintoisempää. Mutta tämä nyt on ehkä tämän energiansäästön kannalta etenkin päähkähullua. Lisäksi tämä ei tunnu saavan myöskään kansalaisten suurta suosiota: YLE Gallupissaan totesi, että 79 % vastustaa tätä lämmitysideaa, vaikka tiedän toki, että tällaiset gallupit eivät nyt ehkä täysin luotettavia olekaan.

Talviurheilumahdollisuuksista sen verran, että mielestäni kannattaa talviurheilla talvella ja kesäurheilla kesällä, ei jääkenttiäkään jäädytetä kesällä. Ja meillä on lisäksi jäähalleja ja uimahalleja, joissa voidaan sitten vuodenajasta riippumatta harrastaa näitä lajeja. Voisi ehkä sitten harkita sitä, että pitäisikö tämän olla auki mutta kylmäallas, jolloin täällä voisi harrastaa talviuintia eli avantouintia vastaavaa. Mutta kyllä tämä nyt on ehkä vuoden absurdi sitaatti, että sanotaan, että ”energian tuhlaus pakottaa pohtimaan energiansäästöjä ja on siten energiansäästötoimenpide kuluttaa energiaa”.

Valtuutettu Pakarinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Hellströmin tavoin kummastuin tätä ajatusta, että uimastadion pidettäisiin auki vuoden loppuun saakka lämmitettynä. Mitään minulla ei ole sitä vastaan, että se pidetään auki, mutta mihin sitä lämmitystä tarvitaan? Ihmisethän uivat avannossakin, eli aivan hyvin siellä voi olla tosiaan tällainen kylmäallas, jossa voi käydä uimassa, ja sillekin varmasti käyttäjiä löytyy.

Monet, jotka ovat käyneet Dubaissa, ovat varmaan ihmetelleet, kun sinne on keskelle aavikkoa tehty ostoskeskus ja sinne laskettelumäki. Ihan yhtä tyhmää on tuoda tänne 12 kuukauden syksyn maahan tällainen ajatus, että kesä olisi, kun se ei kuitenkaan ole ja aika paljon energiaa kuluttaa tällainen ajatus. Uimahallit ovat myös olemassa, ja minä pidän tätä ihan kiva -juttuna, jota ilmankin pärjätään ihan hyvin, ja rahallekin varmasti löytyy parempaa käyttöä.

Valtuutettu Moisio

28.1.2009

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Hellström kysyy aivan oivallisen ja osuvan kysymyksen, johon minunkin mielestäni apulaiskaupunginjohtaja ei nyt varsinaisesti kyllä vastannut.

Tämä altaan lämmitykseen kuluva noin 300 keskkokoisen omakotitalon vuotuinen energiankulutus on noin 300 000 euroa, johon ei vielä sisälly laskelmien mukaan niitä henkilöstökuluja, mitä sitten uimastadionilla tähän pyörittämiseen tarvitaan. Eräs valtuustokollegani totesi tuossa aikaisemmin, että noin 24 asteen lämmitetyn altaan ja 0-asteisen ilman välillä on yli 20 asteen lämpötilaero, mikä tarkoittaa massiivista höyryn muodostusta. Eli tästä on tulossa yksi iso höyrysauna, jossa näkyvyys on todennäköisesti uiville noin nolla, kutakuinkin.

Toisaalta tämä energiakysymys ei ole ainoa, mitä tässä asiassa pitäisi miettiä vaan sitä, että mihin muuhun tämän 300 000 euroa olisi voinut liikuntaviraston 90-vuotisjuhlan kunniaksi käyttää. Varmasti olisi löytynyt sellaisia energiaystävällisiä tapoja, kuten lisää saunallisia avantouintipaikkoja tai ilmaislippuja uimahalleihin tai vaikkapa Yrjönkadun uimahallin yöjuhlat, vain muutamia mainitakseni, jotka eivät olisi tuhlanneet energiaa samalla tavalla kuin tämä idea.

Valtuutettu Vuorela

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä on mielenkiintoinen kysymys ja aika metka hanke tällainen tempaus, että pidetään sitä lämpimänä ympäri vuoden. Valtuutettu Hellström totesi, että ei saatu vastausta, niin minä nyt kysyn uudestaan apulaiskaupunginjohtaja Tuula Haataiselta tämän kysymyksen, että saadaan vastaus tässä kokouksessa. Eli onko altaan lämmityksestä jo päätetty, ja jos on, kuka on tehnyt päätöksen? Ja kysyn tämän toisenkin kysymyksen vielä: kuinka tämä päätös voi olla linjassa valtuuston hyväksymien energiansäästötavoitteiden kanssa? Niin sitten saamme siihen vastauksen.

Toinen homma on se, että Espoossahan on 65 vuotta täyttäneille ilmaiset, maksuttomat uimahallit, että he voivat käydä maksutta

28.1.2009

uimahalleissa, niin olisin melkein sitä mieltä, että tätä rahaa voisi käyttää siihen, että myös helsinkiläisille 65 vuotta täyttäneille seniorikansalaisille, he voisivat käydä maksutta uimahalleissa ja kaupungin omistamilla kuntosaleilla. Uskoisin, että nämä kansanterveydelliset myönteiset vaikutukset tällä seniorikansalaisten vapaalipulla olisivat paljon suuremmat kuin tällä, että uimastadikka pidetään auki ympäri vuoden.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan lämmöllä onnitella 90-vuotiasta liikuntavirastoa ja myös siitä, että se keksii hyvin idearikkaita esityksiä. Mm. tämä Rautatientorin luistinrata, jota tosi moni epäili aikanaan ja jopa pilkkasi ja piti energian tuhlauksena, on ollut kyllä melkoinen menestys. Mutta tästä uimastadionin lämmittämisestä pakkassäillä en kyllä itsekään pidä, koska tämä ei istu niihin ilmastotalkoisiin ja ilmastososimuksiin, joihin kaupunki on sitoutunut.

Tavallaan luontainen periaatehan olisi se, että urheilulajitarjonta olisi vuodenaikojen vaihtelujen mukaista, eli talvella uitaisiin avannossa ja kesällä järvessä tai meressä, ja sitten on tietysti talvikäytössä myös meidän lukuisat uimahallimme. Kun Stadissa ei ole kuumia lähteitä niin kuin Islannissa tai joissakin muissa maissa, en kyllä näe järkevänä sitä, että niitä ruvetaan energialla lämmittämään.

Kiitoksia.

Valtuutettu Sumuvuori

Arvoisa puheenjohtaja.

Asia on kyllä niin, että kyllä jokaisella virastolla on velvollisuus ja vastuu hoitaa oma osuutensa energiansäästöavoitteista ja kyllä sen luulisi koskevan myös liikuntavirastoa. On vähän huvittavaa, että Helsingissä toimii tälläkin hetkellä energiansäästöneuvottelukunta, jonka tehtävä on erityisesti ollut paimentaa ja seurata energiansäästötoimintaa ja aktivoida kaikkia virastoja ja laitoksia energian säästämiseen. Ainakin liikuntaviraston osalta näyttää siltä, että tämä tavoite on mennyt

28.1.2009

pieleen. Ja on myös niin, että kaikelta kaupungin tekemältä energiansäästökampanjoinnilta ja ympäristövalistukselta tippuu pohja pois, jos julkinen hallinto itse näyttää näin huonoa esimerkkiä, oli kyseessä nyt sitten mikä juhlavuosi hyvänsä.

Jos päätös altaan lämmittämisestä on todellakin epäselvä tai sitä ehkä ei ole tehty, silloin koko homma voidaan aivan vällan mainiosti perua vielä. Ja varsinkin nyt, jos näyttää siltä, että valtuuston enemmistö ei tälle hankkeelle todellakaan lämpene, niin ehdotan, että perutaan, unohdetaan koko juttu.

Valtuutettu Rissanen

Arvoisa puheenjohtaja.

En viitsi toistaa täällä näitä käytettyjä erinomaisia argumentteja siitä, että miten järjetön tämä on energiankäytön kannalta. Varmaan moni meistä ajatteli, kun kuuli tästä, että kuulostaa ihan kivalta jutulta, mutta jos lähtee miettimään sitä vähän pitkäjänteisemmin, niin en siinä kauheasti järkeä näe.

Minäkin haluan onnitella 90-vuotiasta liikuntavirastoa, ja varmaan järkevämpi ja kaikkia kaupunkilaisia ehkä tasapuolisemmin kohtelevampikin keino olisi ollut esimerkiksi vuoroviikoin järjestää tällaisia maksuttomia uintiviikkoja eri Helsingin uimahalleissa tai jotain vastaavaa. Tässä kuitenkin kun mietitään, että ketkä ne käyttäjät olisivat, niin minun on vaikea uskoa, että se kovin tasapuolisesti kaikille helsinkiläisille kohdistuisi, puhumattakaan tästä energiansäästön epähyvästä esimerkistä.

Kiitos.

Valtuutettu Vikstedt

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Myös meidän ryhmässämme kiinnitettiin huomiota tähän, että rahallinen kustannus on yksi aspekti, mikä on totta kai tarkasti mietittävä, mutta yhtä tarkasti pitää seurata, mikä on ekologinen kustannus. Minusta Hellström sanoi hyvin, että me hyväksymme

28.1.2009

hullutkin ideat sen puolesta, että on kaikenlaista iloa ja hauskuutta, ja sitä löytyy kulttuurin ja liikunnan alalta ihan varmasti pienemmillä ekologisilla ja taloudellisilla kustannuksilla.

On hyvä, että liikuntaviraston 90-vuotisjuhlan teemana on itse liikkumaan yllyttäminen, mutta sitä kärkeä voisi minun mielestäni tarkentaa sillä tavalla, että itse liikkumaan lähtisivät nekin, jotka liikkuvat terveytensä kannalta riittämättömästi. Heidän motivoimisensa olisi erittäin tärkeää.

Minulle tulee kerta toisensa jälkeen mieleen, että kaupungin liikuntabudjetin kärki on jossain muualla kuin ihmisten liikuttamisessa sinänsä. Se tuntuu olevan brändin luomisessa ja näytävyydessä. Eli lyhyesti, joka hankkeessa pitäisi olla yhteisten strategioiden takana ja vaikuttavasti, vaikkei se olisi aina niin näyttävääkään. Meillä liikunnassa tehdään hyvää työtä, mutta kaikkein paras työ ei ole kovin näyttävää.

Kiitos.

Valtuutettu Helistö

Harmi, että itse asiassa tämä keskustelu on nyt ajautunut tällaiselle kyllä tai ei -linjalle. Minulle itsellenikin on toistaiseksi vielä epäselvää, että ovatko nämä varsinaisesti päätöksiä, jotka on asiasta tehty, vai onko tämä vielä idea-asteella, jota pystyisi jalostamaan. Niin kuin kuultiin Haataisen vastauksesta, esimerkiksi lokakuun aukioloaika voisi olla hyvinkin harkittavaa, jos minä olen oikein myös ymmärtänyt, että tätä syksyistä uimastadikkaa myös muulla tavoin pyrittäisiin tekemään elämyksellisempään suuntaan telttasaunoineen etc. Kuulostaa ihan hyvältä, mutta nyt jos lähtökohta on se, että todellakin vuoden loppuun asti ja vähän hengessä ”maksoi mitä maksoi”, tai ei edes hengessä ”maksoi mitä maksoi” mutta hengessä, että tämä tehdään energian tuhlauksesta huolimatta, niin silloin ollaan hyllyvillä vesillä.

Mutta ehkä me kuulemme vielä tästä, että mikä tämä päätöksentekoprosessin vaihe on. Minä olen ymmärtänyt, että joitain esitteitä on asiasta jo painettu, mutta ilmeisesti pitäisi pikkuisen nyt jarrutella ja vähän katsoa tarkemmin näitä tekniikoita, miten lämmin vesi pystytään pitämään lämpimänä ja kuinka pitkään sitä kannattaa pitää. On selvästi havaittavissa, että moni valtuutettu on ottanut todella näpeilleen tästä ja ei ollenkaan pidä tästä hankkeesta, jossa kuitenkin

28.1.2009

on jotain hyvää takana. Nyt pitäisi löytää hienot, hyvät kompromissit.

Valtuutettu Puura

Arvoisa puheenjohtaja.

Uintihan on suosittu ja kaikelle kansalle sopiva kuntoliikuntamuoto ja sen edistäminen sinänsä kansanterveydellisestikin perusteltua, mutta vaikea on silti nähdä, että tämäntyyppinen uimastadionin veden lämmittäminen talvikuukausina voisi olla perusteltua. Meillähän on hyvin tiukat energiapoliittiset, ilmastopoliittiset tavoitteet kaupungilla, ja ne pitää ottaa johdonmukaisesti ja vakavasti huomioon kaikilla hallintosektoreilla.

Helsingiläisiltä tulee palautetta siitä, että meidän sosiaali- ja terveystalvikuukausina voisi olla perusteltua. Meillähän on aika vaikea perustella kuntalaisille, että miksi näin. Myös talous ja työllisyystilanne on heikentymässä kovaa vauhtia, ja varmasti nämä huonot näkymät heijastuvat myös Helsingin tilanteeseen aika nopeasti.

Uinnin merkitys sinällään korostuu, kun lumipeite puuttuu ja talviliikuntamahdollisuudet heikkenevät vuodesta toiseen, ja näinhän on etenkin täällä rannikon tuntumassa. Senpä takia on tärkeää, että meillä on näitä talviuintipaikkoja meressä ja myös se, että meidän uimahalliverkkomme, sitä kehitetään tasapuolisesti ja otetaan huomioon väestön kasvualueet. Etenkin Kaakkois-Helsingissä on kova pula uimahallista, eli Herttoniemeen tarvitaan uusi uimahalli.

Kiitos.

Valtuutettu Sydänmaa

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Itse olen istunut liikuntalautakunnassa viime kauden, ja lautakunta on useita kertoja joutunut käymään keskusteluja tästä uimastadionin kauden jatkamisesta, koska kaupunkilaiset joka syksy toivovat lisää aikaa. Ja näin ollen, jos siihen olisi mahdollisuus sää olosuhteiden puitteissa esimerkiksi lokakuulle jatkaa sitä aikaa, se olisi ihan

28.1.2009

kannatettavaa, koska nykyään uimakausi loppuu selkeästi liian aikaisin, eli syyskuun puoliväli voi olla, ja sen jälkeen vielä, niin lämmintä, että ilman suuria kustannuksia varmasti pystyttäisiin jatkamaan sitä uimakautta ihan olosuhteiden mukaan.

Vielä sellainen asia, että minä toivoisin ennemminkin sitten talvikaudella Helsingin satsaavan tähän tekojäätaverkostoon, että nyt sitten taas nämä perinteiset talviurheilulajit Helsingissä kuitenkin, lapset pääsisivät luistelemaan. Sekin on energiapoliittisesti varmaan hieman arveluttavaa se tekojäätaverkoston rakentaminen, mutta se olisi toivottavaa Itä-Helsingin suunnalla varsinkin. Ja talvikaudesta, avantouinti tai kylmän veden uinti olisi ihan mahtava juttu kokeilla stadikalla näin 90-vuotisjuhlavuonna. Se varmasti ei veisi niin suuria kustannuksia kuin se, että allas pidettäisiin lämpimänä joulukuuhun asti.

Kiitos.

Valtuutettu Karu

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Kysymys on erittäin hyvä ja antaa vauhtia mielenkiintoiselle liikuntapoliittiselle keskustelulle energialla höystettynä. Monia hyviä näkökulmia haluaisin täydentää muutamalla itse asiassa puolustavalla näkökulmalla. Hyvää idean kehittelyä ei kannata tappaa, kuten valtuutettu Helistö viisaasti sanoi. Leudot talvet ovat nimittäin aiheuttaneet sen, että meillä perinteiset talviharrastusmahdollisuudet pääkaupunkiseudulla pienenevät koko ajan. Muun muassa vuosi sitten uimahallit olivat tupaten täynnä monissa paikoissa. Tämä puolestaan aiheuttaa painetta uusien uimahallien rakentamiselle. Joku tuossa jo äsken ehdotteli Herttoniemeä mahdolliseksi uudeksi paikaksi.

Jos ajattelemme näin, että otamme ennen käyttämättömänä olleen uima-altaan käyttöön lyhyeksi aikaa talvella, säästämme rakennusinvestoinnin kokonaan. Tällainen rakennusinvestointihan maksaa vajaat 10 miljoonaa euroa, kuten muistamme. Ne, jotka kuuntelivat apulaiskaupunginjohtaja Tuula Haataisen puhetta tarkkaan, huomasivat, että hän kertoi myöskin, että tämä hanke ei todellisuudessa maksa kovinkaan paljoa. Ensinnäkin, kun keksitään ratkaisu, miten katetaan öiseen aikaan tämä allas, todetaan, että

28.1.2009

kustannukset puoliintuvat. Rahoitus järjestyy tulorahoituksella eli käyttömaksuilla. Eli hyvin pienestä rahallisesta kustannuserästä on siis kysymys. Kun ottaa tähän huomioon myös sen, että säästyy valtava investointi, rahamäärä, ja meillä on tarvittaessa yksi ylimääräinen uimahalli käytössä, niin se on hienoa.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Ajatus tietysti nostaa liikuntaviraston profiilia jollakin uudella, yllättävällä ja kaupunkilaisia ilahduttavalla asialla on myönteinen, niin kuin täällä monet ovat puhuneet. Toisaalta voi miettiä, että nämä kustannukset eivät sinänsä ole hirveän isot eikä sähkökulutuskaan ehkä mitattuna ja verrattuna kaikenlaisiin toimenpiteisiin, joita liikuntavirastonkin puolelta, mukaan lukien jäähallit ja jäädytettävät keinoradat, ei ehkä ole niin mittava. Mutta se, mikä tässä on minusta pieleen mennyt, on se, että ajatus on ensi sijassa markkinoinnillinen ja tarkoitus tuottaa hyvää mutta tässä tilanteessa, missä ilmastonmuutos on oikeasti ihmiskuntaa uhkaava tekijä, niin symbolisesti tämä teko tuntuu kovin jännitteiseltä ja ristiriitaiselta.

Minusta tässä liikuntavirasto on konsulttia ikään kuin kuunnellut liikaa tai ei ole antanut riittävän selkeitä toimintaohjeita, koska pienillä muutoksilla tämä hanke olisi voinut välttää tämän tyyppiset ristiriidat. Olisimme voineet ihan hyvin ja voimme vieläkin tietenkin muokata sitä uintimahdollisuutta niin, ettemme pyri 24 asteen lämpötilaan vaan esimerkiksi järjestämme sinne sen sortisen lämmityksen ja sekoittimen, joka pitää sen 0-asteisena, niin että se allas ei halkea siinä vaiheessa, että se ei pääse jäätymään, ja rakennamme sen oheistoiminnan sellaiseksi, että se ikään kuin tuotteistaa tätä lämpenevää Suomea ja toimii jollakin lailla tässä itse asiassa jonkinlaisena herättäjänä. Tämä ihan vain improvisaationa ilmaan.

Se, mikä tässä oikeasti menee pieleen, mitä täälläkin nyt riidellään, että ne, jotka kokevat sen symbolisesti tässä maailmantilanteessa, ilmastonmuutosasiassa kurjana, niin kokevat nyt liikuntaviraston nimenomaan profiililtaan ja imagoiltaan ja brändiltään epäonnistuneena. Ja sitten taas toiset, jotka eivät ehkä tätä asiaa pidä niin ongelmallisena, ajattelevat, että kiva, kun pidetään bileitä vaikka maailman tappiin. Kyllä tässä minun mielestäni markkinoinnillisesti on

28.1.2009

pieleen menty ja projekti pitäisi arvioida uudestaan siitä näkökulmasta.

Valtuutettu Urho

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Liikuntatoimen vuosia kannattaa tietysti juhlia, mutta uimastadionin lämmittäminen talvella huvittaa minua aivan yhtä vähän kuin se, että kaikki tekojääradat pidettäisiin ulkona kylminä kesällä. Se on haaskausta. Minä haluan myös tietää, että voidaanko tätä päätöstä vielä jotenkin purkaa tai levittää sen käyttämää rahamäärää ja toimenpiteitä iloksi näille muille kaupunginosille. Nimittäin minkä takia kaikki hyvä halutaan Helsingissä nyt keskittää tänne keskustan kantakaupunkiin?

Minulla on hyviä ehdotuksia paljon muuhun toimintaan, jota voitaisiin harrastaa ja levittää tänne reuna-alueille kaupunkia. Kolme hyvää niistä: Pyrinnön kenttä Lauttasaassa tarvitsisi tekojääradan, koska se on meren rannalla ja siellä luistellaan korkeintaan muutama viikko, vaikka siellä on aivan loistava kentän hoitaja, joka varmasti haluaisi pitää siellä luistelut pidempäänkin keväällä. Ruoholahden palloiluhalli poistuu käytöstä, ja liikuntatalosta lähtee uimahalli. Miten näihin voitaisiin varata rahaa korvaamalla näitä tiloja? Eteläisissä kaupunginosissahan ei mitään palloiluhalleja Ruoholahden hallin poistumisen jälkeen olekaan. Ja sitten tietysti kaikkien pitkään vaalima aate siitä, että liikuntaseurat saisivat vuokranalennusta, niin jaetaanpa tätä iloa liikuntaseuroille vuokranalennuksien muodossa juhluvoden kunniaksi.

Kiitos.

Ledamoten Björnberg-Enckell

Bästa herr ordförande, arvoisa herra puheenjohtaja, hyvät kollegat.

I den här salen har vi ju många gånger talat om behovet av satsningar på hälsa och motion och jag är också benägen att anse att Idrottsverket skall ha förutom ökade resurser, också möjlighet att fira sitt jubileum. Idén om att värma upp simstadion är förstås – som här sagts – originell och som en trebarnsmamma i centrum så undrar jag

28.1.2009

nog varför man inte vill satsa på idrottsmöjligheter och service snarare i närmiljön än på ett ställe. Simstadion är långt från de södra delarna av Helsingfors där det t.ex. inte finns några möjligheter att skrinna.

Kan vi få konstis på flera skrinnskobanor nära skolorna, nära hemmena, i alla delar av staden under en vinter som denna, eller en vinter som föregående? Jag håller helt med de tidigare talarna om att det egentligen är vintersporten som behöver stödas mer än kanske just det här med simning, som vi väl alla är ganska duktiga på.

Satsningen på en enskild plats känns främmande just för att idrotts- och friluftsmöjligheterna är så ojämnt fördelade i staden. Jag håller helt med ledamoten Sydänmaa, och också Urho, som tidigare påpekade satsningen på vintersport.

Jag vill ännu säga, att den som älskar att skida att 'flata', önskar sig också satsningar på Svedängen. Turisterna och utlänningarna har hittat den här fantastiska möjligheten med att åka längdåkning mitt i Helsingfors. Varför satsar vi inte på det här och gör Svedängen till det skidcentrum som det förtjänar att vara? Simstadion utan uppvärmning tycker jag är en utmärkt idé, vi kan simma i lite kallare vatten också.

Tack.

Valtuutettu Valokainen

Täällä on puhuttu, energiaa kulutettu minun mielestäni ja rahaa ja aikaa kulunut tällaiseen turhaan puheeseen stadikan uima-altaasta. Ensinnäkin, jos jostain täytyy säästää energiaa, ja pitääkin säästää, olisi eduskuntatalon valaiseminen, ympärivuotinen, sekä Oopperan ulkospottien luukuttamisesta luopuminen, kuten myös Finlandia-talon ulkovaloista, joulukadosta, raitiolinja 9:stä, joka on aivan turha. Yksi juttu, mikä tässä stadikan jutussa, yhdyn Helistöön ihan suullisesti, sanon näin, että voisi olla pari kuukautta auki, koska tässä kansalaisäänestyksellä jos kysyttäisiin, pitäisikö uimastadikka olla auki vähän myöhempään, niin minä sanon, 90 % siellä kävijöistä vastaisi "kyllä pitäisi". Tämä mättää politiikassa, että minkä takia ei kansaa uskota. On kaikissa iltalehdissä kysymyksiä "onko Lasse lihava vai laiha?", vastataan "kyllä", mutta siitä ei välitetä. Säästäkää nyt herran jumala jostain muualta.

28.1.2009

Kiitos.

Valtuutettu Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja.

Täällä on käyty hyvää keskustelua valtuutettu Hellströmin erinomaisesta ja ajankohtaisesta kysymyksestä. Tämä kysymys herättää monenlaista mielipidettä nimenomaan siitä näkökulmasta, että tänä päivänä ilmastonsuojelukysymykset, ympäristökysymykset ovat nousseet siihen arvoon, jossa niiden olisi pitänyt olla jo useita vuosia sitten. Muutama vuosi sitten, kun näistä kysymyksistä keskusteli, varsin harva vastaantulija oli kiinnostunut. Tänä päivänä suuri osa kansasta miettii omassa arjessaan myös energiankäyttöä.

Tässä valtuutettu Hellströmin kysymyksessä tätä energiamäärää, kulutusta on verrattu 300 keskikokoisen omakotitalon vuotuisen energiankulutukseen. Omakotitalojen osalta energiankulutusta pitää tänä päivänä pyrkiä pienentämään. Samoin kaikessa muussakin rakentamisessa pitää pyrkiä rakentamaan nykyistä vähemmän energiaa kuluttavia asuntoja.

Kyllä minä näen niin, että meidän kaupungin kaikkien toimialojen on omalta osaltaan myös mietittävä sitä, mihin energiaa kulutetaan. Erityisen tärkeää tämä on Helsingin kaupungin imagon kannalta, meidän olemme myös hakeneet kansainvälisiä erilaisia ympäristötunnuksia, valitettavasti emme ole kaikkea saaneet, mitä olisimme halunneet. En tiedä, onko tästäkin hankkeesta kiirinyt etukäteen viestiä myöntäjätahoille.

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen kertoi, että liikuntavirasto järjestää erilaisia tempauksia juhluvuoden kunniaksi. Toivoisin, kuten täällä mm. valtuutettu Björnberg-Enckell viittasi siihen, että näitä erilaisia tapahtumia ja liikuntasatsauksia tehtäisiin ympäri kaupunkia, ei vain keskusta-alueelle. Lähiöissä asuu varsin paljon lapsia ja nuoria, jotka istuvat tänä päivänä liikaa tietokoneen ääressä. Heidät pitää aktivoida liikkumaan.

28.1.2009

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan ilmaista yhtyväni täällä esitettyyn kritiikkiin. Vaikka uimastadionin aukiolon jatko kuulostaa hauskalta ajatukselta, kaupungin tulisi nähdäkseni osoittaa ottavansa energiansäästötavoitteensa tosissaan. On varmasti löydettävissä myös sellaisia kekseliäitä tapoja juhlistaa merkkivuotta, jotka ovat ekologisesti kestäviä. Kaupungin esimerkin vaikutusta ei ole syytä väheksyä. Mikäli uimastadionin aukiolo kuitenkin toteutetaan, pidän minimivaatimuksena sitä, että allas peitetään siksi ajaksi, kun se ei ole käytössä.

Apulaiskaupunginjohtaja Haatainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä liikuntaviraston juhlavuosi sisältää hyvin monenlaisia tapahtumia. On lapsille mm. pääsylippuja alennettuun ja puoleenkin hintaan hiihtolomalla, ja liikuntavirasto järjestää monentyyppistä tapahtumaa, ja nimenomaan on päätetty, että tällaisen pönäkän gaalan sijasta, johon helposti 300 000 uppoaisi, niin sellaista ei järjestetä vaan kaikki, mitä tehdään, tehdään sillä tavalla, että ne ovat liikuntatapahtumia.

Tämä päätös on tehty virastossa, kuten tuossa puheenvuorossani sanoin, että valtuutetut kuunnelkaapa nyt tarkasti, mitä täällä puhutaan. Sitaatti oli, että ”liikuntatoimen juhluvuoden kunniaksi liikuntavirasto päätti nyt tarjota mahdollisuuden tähän ainutlaatuiseen uintielämykseen”. Virasto järjestää toiminnan, eli he budjetin sisällä, raameissa päättävät, että mitä tehdään.

Haluan korostaa, että tämä on liikuntavirastolta ajatuksena kertaluonteinen, juhluvuoden kunniaksi järjestetty kaupunkilaisille mahdollisuus. Aloitteita ja esityksiä on tullut, että uintikautta uimastadionilla jatketaan, että siellä olisi avantouintimahdollisuuksia. Niitä kylmä vesi-, avantouintispotteja sinne olisi tässä tarkoitus tehdä. Ja haluan myös korostaa, että kun syksyä kohti mennään, niin järjen käyttö ei suinkaan ole kielletty, eli on mahdollista lopettaa tämä myös lokakuun loppuun, jos näyttää siltä, että marraskuussa pakkaset iskevät ja kustannukset ja lämmittäminen olisivat liian energiaa

28.1.2009

kuluttavaa. Eli tämä mahdollisuus on tehdä, ja sitä varmasti liikuntavirasto tulee seuraamaan. Ja tätä peittämismahdollisuutta nyt selvitetään, jolla saadaan puoleen tämä energiahukka alenemaan. Kuten kerroin, lokakuu on ollut toukokuun veroinen kuukausilämpötiloiltaan, eli olemme kuitenkin ajatelleet toukokuussakin uida täällä, me joudumme silloinkin vettä lämmittämään.

Täällä sanottiin, että voisi näinä kylminä kausina uida sitten kylmässä vedessä, mutta minusta tällaisella avantouinnilla ei ole mitään tekemistä kuntourheilun ja kunnon kohottamisen kannalta. Se on pulahtamista, jos mennään jääkylmään veteen, mutta jos puhutaan uinnista, vesi on lämmitettävä. Siellä ei pysty puolta tuntia uimaan, jos veden lämpötila kovin alenee.

Meillä on myös monia muita tällaisia muotoja, jotka kuluttavat paljon energiaa: On tekojääradat, ja niitä valtuutetut toivovat eri puolille kaupunki, ja se on ymmärrettävää, koska talvet lämpenevät ja lapsilla ja aikuisilla – myös itse näillä tekojääradoilla luistelen – näitä paikkoja pitäisi olla, että voisi harrastaa. Jäähallit kuluttavat myös energiaa. Tänä vuonna avattiin Pirkkolan molemmat hallit heinäkuussa, ja se kuluttaa myös energiaa, ja syynä on se, että paine on kova, harjoittelemaan pitäisi päästä, että tytöt ja pojat pääsevät treenaamaan ja voidaan kentällä harrastaa erilaisia lajeja.

Näin ollen haluan vielä tuoda esiin, että uinti on kolmanneksi suosituin laji aikuisilla, urheilulaji, ja se on myös lasten suosiossa, joten kyllä uintipaikkojamme tarvitaan yhä enemmän ja tätä uintitilaa. Ja niitäkin suunnitelmia meillä on, ja toivon mukaan tätä myös voidaan eteenpäin viedä, koska uinti on myös ikääntyville ihmisille liikuntamuoto, jota voi hyvin pitkälle harrastaa, ja myös vammaisille muoto, jota voi harrastaa, kun muut lajit ovat mahdottomia. Joten näin ollen liikuntavirasto aikoo tällä juhlistaa vuottaan, ja toivottavasti kävijöitä on, mutta kuten sanottu, syksy näyttää, kuinka kauan tämä on auki tänä vuonna.

Kysymys 7

Valtuutettu Kolbe

Kunnioitettu puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

28.1.2009

Ulkoministeriö on asettanut Suomen maabrändiä pohtivan toimikunnan. Ja tiedämme, että maabrändiä ei voi luoda ilman, että otetaan kantaa myös Suomen pääkaupungin imagolliseen merkitykseen. Helsingin markkinoinnillahan on pitkä historia; kaupunkia on myyty milloin "Pohjolan valkeana kaupunkina", "Itämeren tyttärenä" tai "eurooppalaisena kulttuurikaupunkina". Viime vuosina Helsinkiä on kehitetty idän ja lännen vaikutteiden risteyspaikkana.

Helsingin kansainvälisestä markkinoinnista vastaavat monet eri hallintokunnat, kuten ainakin hallintokeskuksen tiedotusosasto, elinkeinoyksikkö, Greater Helsinki Promotion, kaupungin matkailu- ja kongressikeskus sekä Helsingin EU-toimisto Brysselissä. Kongressipaikkakuntana Helsinki on pärjännyt kokoonsa nähden varsin hyvin. Helsinki kiinnostaa, ja muun muassa venäläisten turistien määrä on jatkuvasti nousussa. Silti, verrattuna eräisiin muihin lähialueiden suurkaupunkeihin, kuten Kööpenhaminaan, Tukholmaan tai Göteborgiin ovat matkailuun käytettävät resurssit merkittävästi pienemmät. Se vaikuttaa kansainväliseen näkyvyyteen.

Matkailutoimi elää ajassaan. Pian avataan uusitut matkailutoimiston tilat. Helsingin matkailun www-sivut on uusittu. Silti kilpailu matkailijoista kasvaa Itämerellä. Siksi kysynkin, mihin toimiin kaupunki aikoo ryhtyä Helsinki-brändin kirkastamiseksi ja ennen kaikkea kansainvälisen markkinoinnin resurssien tehostamiseksi.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Esitän seuraavan vastauksen. Ensin kuitenkin tästä sanasta "brändi", niin vastauksessani käytän sanaa "brändi", mutta mieluummin kyllä ehkä toisin kielenkäyttöön suomenkielisen version aiheesta. Itse koen, että kysymyksessä on "mielikuva Helsingistä" tai ehkä "kansainvälinen mielikuva Helsingistä" mutta vastauksessa puhun siis "brändistä" tarkoittaen tätä samaa asiaa.

Arvoisat valtuutetut.

Helsingin brändi perustuu kaupungin konkreettisiin ja olemassa oleviin vahvuuksiin, kuten kaupungin tarjoamiin hyviin palveluihin, toimivaan yhdyskuntarakenteeseen ja elinvoimaiseen elinkeinoelämään. Brändi

28.1.2009

koostuu myös elementeistä, jotka erottavat sen positiivisesti muista pohjoisista pääkaupungeista.

Helsingin sijainti idän ja lännen kohtauspaikassa on historian tuoma ominaispiirre, joka näkyy kaupunkikuvassa, kulttuurissa ja helsinkiläisissä. Merellisyys ja luonto ovat vahvasti läsnä, saaret ovat tulevaisuuden voimavara. Helsinki Design District -alue on suomalaisen muotoilun näyteikkuna. Helsinki on kohtaamispaikka, johon sadat tapahtumat tuovat iloa ja eloa.

Kansainvälisen elinkeinomarkkinoinnin ja brändin kehittämisessä Helsinki ja koko metropolialue toimivat Helsinki Business Hub -brändin kautta, jonka omistaa pääkaupunkiseudun kaupunkien ja Uudenmaan liiton yhteinen markkinointiyhtiö Greater Helsinki Promotion. Yhtiö on edelläkävijä osaamisperusteisten investointien ja yritysten hakemisessa Suomeen ja metropolialueelle.

Matkailun kehittäminen on kaupungin elinkeinopolitiikan keskeinen painopiste. Päättynyt vuosi 2008 oli kolmas peräkkäinen vahvan kasvun vuosi Helsingin matkailussa. Kuluva vuosi tulee olemaan haasteellinen, sillä maailmantalouden kriisin vaikutukset näkyvät ainakin jo liikematkojen vähenemisenä. Matkailuvisiossa Helsinki on yksi kilpailukykyisimmistä kaupunkikohteista Euroopan matkailumarkkinoilla ja sillä on vahva, omaleimainen brändi. Matkailu- ja kongressitoimisto markkinoi Helsinkiä tiiviissä yhteistyössä elinkeino- ja sidosryhmiensä kanssa. Erityisesti kohdistetaan toimenpiteitä kansainväliseen risteilymatkailuun ja tavoitellaan asemaa vaihto- ja kotisatamana.

Matkailuneuvontaa parannetaan keskustan uusituilla tiloilla ja infokioskilla tänä vuonna. Syyskauden vetonaula on Ateneumin Picasso-näyttely. Ajankohtaisia painopisteitä ovat panostus edullisten lentoyhteyksien lisäämiseen, kongressimatkailun ja merellisten palvelujen kehittäminen.

Vertailu Tukholmaan ja Kööpenhaminaan osoittaa, että nämä kilpailijakaupungit panostavat kaupunkimarkkinointiin selvästi Helsinkiä enemmän. Keskeisenä tavoitteena on, että tiivistämällä seudullista yhteistyötä muiden pääkaupunkiseudun kaupunkien kanssa kaupungin ja koko seudun kansainvälisessä markkinoinnissa saavutetaan aikaa myöten pohjoismainen taso.

28.1.2009

Valtuutettu Kolbe

Puheenjohtaja.

? markkinointiaineiston koostuvan, eli juuri tämä idän ja lännen kohtaupaikka, merellisyys, design ja niin edelleen, tätähän on rakennettu aika pitkään jo, useiden vuosikymmenten ajan. Meillä on paljon konkreettisia vahvuuksia ilman muuta. Toisaalta kysymykseni oikeastaan liittyi juuri tähän matkailumarkkinoinnin taloudelliseen resursointiin. Se on tietysti talousarvion yhteydessä käsiteltävä asia pikemminkin, mutta juuri tämä vertailu Tukholmaan, Kööpenhaminaan ja Göteborgiin, joka ehkä edustaa sitä samaa kokoluokkaa, on todellakin Helsingille epäedullinen. Siinä voi sanoa, että meidän matkailutoimistomme tekee suurenmoista työtä resursseilla, jotka voisivat olla huomattavasti paremmat.

Ja tässä toki, niin kuin kaupunginjohtaja totesi, että kaupunkimarkkinoinnin yhteistyön kautta voidaan saada lisää resursseja. Osin on myös substanssiasioita, joita voisi olla hyvä nostaa esille. Esimerkiksi nyt Helsingissä järjestettävät opastukset, jotka aika pitkälle ovat yhdelle yhtiölle myönnetty ikään kuin etuoikeus, kaipaisivat rohkeampia avauksia, ja tässä kaupunki voisi olla eräällä tavalla hyvin aloitteellinen eli jollakin tavalla monipuolistaa Helsinki-mielikuvaa, joka toki on näillä peruspilareilla hyvin vahva, mutta jollakin tavalla tämä urbaani ja kaupunkikulttuurinen ulottuvuus on vielä ollut pikkuisen hakuksessa.

Eli tässä kaipaisi, ja tietysti nyt, kun tämä maabrändityöryhmä tulee ulos varmasti tässä vuoden aikana omine miettimisineen, että Helsingissäkin tavallaan koottaisiin nyt nämä voimat yhteen tekemään kaupunkimarkkinointia. Tavalla, joka tässä maabrändityöryhmässä on määritelty, se tulee kestävänsä hyvin kauan. Kysymys on 10, 20 vuoden prosesseista, ja olisi hyvä, että Helsinki olisi siinä vahvalla panoksella ja näkyvästi mukana.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Helsinki-brändiä tarkastellaan julkisuudessa usein hyvin yksipuolisesti, niin kuin monia muitakin brändejä, elinkeinopoliitiikan, matkailun ja

28.1.2009

markkinoinnin näkökulmista. Myös se, pidetäänkö tässä kaupungissa huolta kaikista ihmisistä, onko täällä hyvät julkiset palvelut, onko täällä suuret vai pienet tuloerot, kohtuullinen vai kohtuuton asumisen hinta, nämä ovat tärkeä osa Helsinki-brändiä tai sitä mielikuvaa, joka Helsingistä muodostuu.

Mitä tulee sitten kansainvälisyyteen, haluan tässä sen nyt ääneen sanoa, pidän valitettavana ja Helsinki-kuvan kannalta huonona sitä, että kaupunginjohtaja on nyt toistamiseen hyvin näkyvästi julkisuudessa ottanut kantaa turvapaikanhakijoita vastaan ja puhunut jopa katastrofista, joka meitä uhkaa tällä menolla turvapaikanhakijoiden tänne tulon lisääntymisen takia. Toivoisin, että Helsinki-brändiä ja Helsinki-mielikuvaa kansainvälisesti rakennettaisiin hyvin toisenlaisilla avauksilla monikulttuurisuudesta, solidaarisuudesta ja Helsingistä rauhan kaupunkina.

Valtuutettu Männistö

Puheenjohtaja, arvon valtuutetut.

Mielikuvat eli brändit vaikuttavat vahvasti paitsi siihen, mitä muut meistä ajattelevat, myös siihen, mitä me itse itsestämme ja Helsingistä ajattelemme. Tästä näkökulmasta ulkoministeriön bränditoimikunnan työ on hyvin oleellista myös Helsingin kannalta. Ja valtuutettu Kolbe nostaa osuvasti esiin tarpeen Helsingin omasta brändi- ja kansainvälisestä markkinointityöstä.

Kuitenkin tässä vaiheessa, kun tuo UM:n työryhmän työ on vielä kesken, näen erittäin tärkeänä sen, että Helsingistä vaikutetaan nyt tähän Suomi-brändin muodostumiseen, jotta ei käy niin, että vielä 2000-luvullakin Suomea markkinoidaan muutaman vuoden kuluttua maailmalla vain järvien ja metsien maana, niin arvokasta kuin järvet ja metsät täällä meillä ovatkin.

Sitten kun tämä Suomi-brändi alkaa muodostua, näen kyllä hyvin tärkeänä, että Helsinki lähtee siihen kylkeen kehittämään omaa brändiään yhdessä Etelä-Suomen ja etenkin pääkaupunkiseudun kanssa metropolimaisen ja uudenlaisen Suomen esiin nostamiseksi siellä kansainvälisillä areenoilla. Ja toivon, että tässä Helsingin brändityössä otetaan selkeä fokus tiettyihin meidän vahvuksiimme, koska fakta on se, että Suomi ja Helsinki ovat maailmalla kuitenkin

28.1.2009

vielä aika pieniä paikkoja.

Valtuutettu Suomalainen

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuustokollegat.

Tämä valtuutettu Kolben kysymys on tosiaan erittäin ajankohtainen, ja tänä päivänä ehkä puhutaan brändistä enemmän kuin koskaan ja ajatellaan, että brändi on jotain, joka ratkaisee kaikki ongelmamme, kun me vain kehitämme itsellemme hyvän brändin. Mutta niin kuin kaupunginjohtaja Jussi Pajunen äsken totesi, hyvä brändi perustuu konkreettisiin toimiin, konkreettisiin palveluihin. Tosiaan täytyy miettiä, että minkälainen strategia meillä on, minkälaisen Helsingin me luomme, jotta me voimme sille perustaa hyvän mielikuvan Helsingistä ja se perustuu konkreettisiin asioihin, mitä meillä on täällä tarjota.

Tässä kysymyksessä käsitellään ainoastaan brändiä turistien näkökulmasta, jotta saadaan turisteja Helsinkiin. Se on todella tärkeä puoli, mutta näissä puheenvuoroissa ollaan myös tuotu esiin se, että minkälainen brändi meillä on kansainvälisten yritysten ulkomaisten työntekijöiden silmissä ja haluavatko he tulla tänne. Oleellista on tietysti ensinnäkin nämä toimet, että meillä on sellainen politiikka, joka perustuu kulttuuriin, innovaatioihin, designiin, arkkitehtuuriin, niin kuin kaupunginjohtaja tässä mainitsi ja puhui näistä asioista.

Mutta toinen keskeinen asia on se, että ulkomaalaiset tietävät Helsingistä, he tietävät, että näitä on. Ja tässä täytyisi miettiä, voiko mainontaa ja markkinointia todellakin parantaa jotenkin sinne ulospäin Helsingistä, jotta näistä kaikista hyvistä asioista on tietoa. Verkko on ehkä tällä hetkellä suosituin media, mitä kautta tätä voi tehdä.

Kolmantena asiana nostaisin esiin sen, miten Helsinki voi erottua naapureistaan. Meillä on sellainen kummallinen, omalaatuinen, erikoinen piirre täällä, jota ei pidä aliarvioida. Me emme ole ruotsalaisia emmekä tanskalaisia, meidän on helpompi erottua, kun me pidämme sitä ominaislaatuamme esillä. Luodaan se brändikin sen pohjalle.

Kiitos.

Valtuutettu Karu

28.1.2009

Kiitoksia puheenjohtaja.

Laura Kolbe nosti niin tärkeän asian esiin, että halusin vain pitää puheenvuoron kannattaakseni sen asian esillä pitämistä. Tämä aihe olisi seminaarin tai vaikka useammankin seminaarin paikka.

Kiitoksia.

Valtuutettu Valokainen

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Helsinki on unohtanut minun mielestäni nuorison, siis alle 18-vuotiaat junnut. Ensinnäkin nuorisotaloja uhataan lakkauttaa. Yksi hyvä esimerkki on Harjun nuorisotalo, joka on toiminut, siellä on studiota ja bändiä, siellä treenasi aika monta bändiä, ja nyt ne ovat sormi suussa, että mitäs nyt.

Helsinki on unohtanut myös meidät yksityisyrittäjät, siis rock-musiikin tuottajat, vaikka on ihan selviä merkkejä Euroopassa, nimenomaan helsinkiläisbändejä: HIM, 69 Eyes, Rasmus, Hanoi Rocks. Kaikki on kuitenkin tällaista, mikä periaatteessa tuo Helsinkiä paljon paremmin esille ja tietoiseksi kuin esimerkiksi joku Kimi Raikkonen.

Ainoa, mikä minua mättää tietenkin Helsingissä, on asunnottomuus ja näiden tilojen puute, mitä Helsingin kaupunki ei millään meinaa rock-musiikille eikä studiotyöskentelylle vuokrata. Tässä ollaan 5 vuotta pyöritelty ja ihmetelty. Lepakko meiltä meni ja moni muu paikka. Ja sitten toinen, mikä on, tai kolmas ja neljäs aihe, päihteiden käyttäjät ja nimenomaan alkoholistit, joille ei kuulemma voi kaupungissa tehdä mitään, ja he täyttävät valtaväylät, asemat ja julkiset kulkuneuvot. Mitäs niille voisi tehdä?

Kiitos.

Valtuutettu Kolbe

Puheenjohtaja.

28.1.2009

Todellakin kiitos näistä palautekommenteista, joista valtuutettu Männistö on aivan oikeassa siinä, että meillä yllättävän pitkään tämä kansallinen ja romanttinen maisema Suomesta järvien ja metsien maana on edelleenkin se normi, johon myös kaupungit, pienemmät kirkonkylät ja taajamat, edelleenkin rinnastetaan ja sitoutetaan ja unohdetaan kuitenkin tämä pitkä kaupunkikulttuurin linja.

Valtuutettu Hakanen on aivan oikeassa siinä, että jos todellinen arki ja elämä feikkaa, ei voida kaupunkimarkkinointia tai -kuvaakaan rakentaa kovin uskottavaksi. Brändin rakentamisessahan on kysymys ennen kaikkea siitä, että otetaan olemassa olevia palasia, ei luoda mitään tyhjäästä. Ja tällainen käsite, joka Helsingin historiaan ja identiteettiin liittyy, nimittäin Helsingin henki olisi sellainen ulottuvuus, joka olisi helposti valjastettavissa, joka liittyy kansainväliseen politiikkaan, rauhan työhön, liennytykseen ja moniin muihin asioihin, jotka itse asiassa vaikuttivat Euroopan suureen muutokseen pari vuosikymmentä sitten.

Valtuutettu Karun esitys mahdollisesta seminaarista on erinomainen, ja voin todeta, että omassa työyhteisössäni historian laitoksella ollaan jo valmistelemassa seminaaria, jossa teemana on Suomen maakuvan muotoutuminen. Kysehän on pitkistä, pitkistä prosesseista.

Lopuksi saanen siteerata ukrainalaista kollegaani, joka saapui Ulkopoliittiseen instituuttiin tutkimaan, on täällä tällä hetkellä, ja hän muutti Helsinkiin Tukholmasta ja seisoj ensimmäisenä päivänä Senaatintorilla, hengitti raikasta kaupunki-ilmaa Helsingissä ja totesi, että "täällä vihdoinkin tuntee suurkaupungin ja kulttuuristen vuorovaikutusten todellisen hengen", sanoi ihminen, joka viittasi Tukholmaan pikkuporvarillisen pienoiskaupungin mentaliteetin kotipaikkana.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitän kaikkia puheenvuoron pitäjiä hyvistä ideoista ja mielenkiintoisista näkökulmista. Tähän lopuksi sellainen, yritin hiukan avata sitä, että mitä tämä tarkoittaa vertailuna kysymyksessä mainittuihin kaupunkeihin, Tukholma, Kööpenhamina, Göteborg, ja myös Oslon lukuja sain. Siinä on oikeastaan kaksi johtopäätöstä. Toinen

28.1.2009

johtopäätös on se, että meillä on pienempi budjetti kuin Tukholma–Kööpenhamina–Göteborg-akseli, Oslo sen sijaan ei, näissä on tietenkin varaus näissä luvuissa, että olemme jollain tavalla ei-yhteismitallisia, mutta Oslossa näyttäisi olevan vielä pienempi panostus kuin meillä.

Mutta sitten toinen näkökulma, joka ei ihan suoraan ole ollut kysymyksessä mutta johon valtuutettu Männistö viittasi, on siis tämä Suomen ja Helsingin, Helsingin seudun brändin yhdistäminen. Siitä tämä vertailu antaa aika mielenkiintoista tietoa. Meillä pääkaupunkiseudulla, jos ottaa tämän kansainvälisen markkinoinnin, matkailumarkkinoinnin panostuksen, niin suuruusluokkana voisi sanoa, että meillä on ehkä noin 8 miljoonaa euroa se meidän panoksemme. Helsingin kaupungin osuus siitä on noin 5,5 miljoonaa euroa. Tukholman vastaava saamieni tietojen mukaan on 12,6 miljoonaa euroa, Kööpenhamina 18 miljoonaa euroa ja Göteborg peräti 22 miljoonaa euroa. Eli panostuksemme on pienempää.

Mutta se, mikä on mielenkiintoista, kun lähtee katsomaan rahoitusta, on se, että esimerkiksi Göteborgissa on tilanne, että kaupunki 8 miljoonaa euroa, yritysten osallistuminen 5,2 miljoonaa euroa ja Visit Swedenin tuki yli 9 miljoonaa euroa. Eli se suuri työ, mikä meillä on edessämme, että millä me yhdistämme ne ponnistukset, joita tehdään valtakunnan tasolla, eli tämä Suomi-brändi ja Helsinki-brändi, että ne kohtaavat toisensa. Me täällä Suomessa ymmärrämme sen, että ne eivät voi olla kaksi erillisbrändiä. Kun lähdemme vähänkin kauemmas Suomen rajojen ulkopuolelle, niin ne eivät ole erillään.

Ja nyt se suuri haaste tulevaisuutta ajatellen on, että nyt me olemme pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla löytäneet toimintamallin, jossa yhdessä tehden saadaan enemmän aikaiseksi, seuraava haaste on toisaalta yrityselämän mukaan saaminen. Yrityselämän osuus näiden tietojen mukaan, joita nyt itse sain, on noin vajaa 0,5 miljoonaa euroa tässä meidän kokonaispanoksessamme. Siinä on paljon tekemistä, mutta ennen kaikkea se, että valtiovallan ponnistukset, meidän omat ponnistuksemme kohtaavat toinen toisensa.

28.1.2009

Esityslistan asia nro 6

ERÄIDEN MÄÄRÄRAHOJEN SIIRTO SAMALLA KÄYTTÖTARKOITUSTA MUUTTAEN

Valtuutettu Siimes

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingin kaupungilla on vuonna 2008 jäänyt käyttämättä työllistämismäärärahoja yli miljoona euroa. Valtuuston on syytä seurata työllistämisrahojen käyttöä nykyistä tarkemmin, sillä vuonna 2006 voimaan tulleen työmarkkinatukilain mukaisesti kaupunki joutuu maksamaan sakkoa, toisin sanoen korvaamaan puolet työttömyyskustannuksista, Kelalle, jos se ei ole aktivoinut yli 500 päivää työttömänä olleita, passiivisia ja työmarkkinatuella olleita kaupunkilaisia.

Työllistämismäärärahojen käyttämättä jättäminen tai käyttämättä syystä tai toisesta jääminen ei näin ollen todellakaan ole kaupungille mitään säästöä, vaan työllisyyden hoidon laiminlyönti tuo kaupungille selkeitä kustannuksia Kelalle maksettavien sakkojen muodossa inhimillisistä työttömyyden aiheuttamista kärsimyksistä ja syrjäytymisriskeistä puhumattakaan. Kysyisinkin, kuinka paljon Helsingin kaupunki joutuu maksamaan sakkoja Kelalle työttömyyskustannusten korvaamisen muodossa.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Minäkin haluan kiinnittää huomiota tähän kysymykseen työllisyyden hoitamiseen tarkoitetuista varoista, joita jää käyttämättä ei ainoastaan viime vuonna, vaan ne ovat jääneet käyttämättä useana vuonna aikaisemminkin. Viime syksyä jos ajattelemme, niin tämä on erityisen kummallista, koska silloin oli jo tiedossa se, että työttömyystilanne on pahenemassa. Viime vuonna oli jo tiedossa tämä lain muutos, josta valtuutettu Siimes edellä puhui ja se, että tämä käyttämättä jättäminen tulee todennäköisesti kalliimmaksi kaupungille kuin näiden varojen

28.1.2009

käyttäminen.

Eli passiivisuus tässä asiassa ihmetyttää hyvin paljon. Toivoisin, että apulaiskaupunginjohtaja samalla, kun vastaa valtuutettu Siimeksen kysymykseen, kertoisi myös, mihin toimenpiteisiin kaupungin johdossa on ryhdytty, jotta tämä toistuva, joka vuosi viime valtuustokaudella toistunut työllisyyden hoitoon tarkoitettujen määrärahojen osittainen käyttämättä jättäminen loppuisi ja kaupunki hoitaisi vastuunsa työllisyyden ja erityisesti pitkäaikaistyöttömien työllisyyden turvaamisessa.

Valtuutettu Valpas

Puheenjohtaja.

Minullakin on vähän samantyyppinen kysymys tästä. Minä ihmettelen tätä, että mihin tämä menojen alittamisennuste perustuu. Tässä oikeastaan tulikin jo edellä vähän sama kysymys, että mitä jätetään tekemättä nyt, kun tätä rahaa tuntuu kuitenkin jäävän käyttämättä. Toivoisin hiukan vastausta, että mihin nämä ennusteet perustuvat. Ajankuva on kuitenkin se, että huonompaan suuntaan ollaan menossa.

Valtuutettu Rätty

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä on tietenkin asia, josta on myös sosiaalilautakunnassa keskusteltu. Viime kaudella olin kyseisen instanssin varapuheenjohtaja ja aika usein näihin keskusteluihin tietenkin asemani puolesta otin osaa. Tässä valtuutettu Valpas viittasi tilanteeseen, joka meillä tällä hetkellä on työllisyydessä, eli voidaan ajatella, että työttömiä on ikään kuin tulossa lisää. Mutta tosiasia on se, että olemme eläneet varsin hyviä aikoja, että ei meillä viime vuonna vielä eikä sitäkään edellisinä vuosina aivan tässä lähiaikoina ole ollut mitään ongelmaa siitä, etteivätkö helsinkiläiset olisi työllistyneet.

Itse asiassa muistan useitakin kertoja virastossa tästä asiasta keskustelleeni ja kuulleen, että on hyvin vaikea löytää näitä työttömiä ihmisiä näihin toimintoihin, mitä kaupunki on näillä rahoilla pyörittänyt. Että varmaankin se, että näitä työllisyysrahoja on käyttämättä, johtuu

28.1.2009

osaksi siitä, että olemme eläneet varsin hyviä aikoja. Katsotaan nyt sitten, minkälaisiin aikoihin ollaan menossa. Tämä ei ollut mikään virallinen vastaus vaan oma näkemykseni aiheesta. Kaupunginjohtaja varmaan antaa virallisemman vastauksen.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Yritän vastata kysymyksiin.

Ensinnäkin, kun valtuutettu Siimes puhui sakkomaksuista, niin en tulkitse, että kysymys on sakkomaksuista. Ensinnäkin tämä kokonaissumma, jossa puhutaan, pitää mitoitaa siihen kokonaisuuteen, että tässä on pikkuisen vajaan 39 miljoonan euron kokonaisuudesta kysymys.

Toinen sitten, että tämä järjestelmä muuttui ja siinä Helsingin kaupunki maksaa 50 % työmarkkinatukikustannuksista. Ja järjestelmähän on luonteeltaan sellainen, että se ei ole meidän päätettävissämme se mekanismi vaan kun se perustuu todellisiin työttömyyskustannuksiin, siihen sisältyy arvionvaraisuutta. Kun miettii tätä summaa, niin se pitää mitoitaa siihen kokonaisuuteen eli 38,9 miljoonaa euroa.

Näin ollen siis tässä järjestelmässä Helsingin kaupunki maksaa 50 % eli puolet työmarkkinatukikustannuksista. Rahoitusjärjestelmä muuttui, ja tämä on enemmänkin tekninen kysymys tämä kohdistus. Eli sakkomaksun käyttäminen ei mielestäni sovi suoraan tähän asiaan.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja.

Kyse on siitä, että jos 500 päivää työttömänä olleita ei työllistetä, silloin joudutaan maksamaan tämä 50 % niistä kustannuksista mutta mikäli työllistettäisiin, tätä maksua ei tulisi kaupungille. Julkisuudessa olleiden tietojen mukaan ja TE-keskuksen tilastojen mukaan, joita julkisuudessa on esitelty, tämä summa olisi Helsingissä ollut viime vuonna 13 miljoonaa euroa. Eli tällä summalla voisi työllistää eikä maksaa sitä Kelalle työmarkkinatuen 50 %:na, tästä on kyse. Siinä mielessähän

28.1.2009

tämä on sakkomaksua, että me voisimme pistää ne rahat tänne Helsingin kaupunkiin työllistämistoimiin eikä Kelan kassaan, joka sekin tietysti on ihan hyvä kassa, mutta kyllä minä jättäisin ne rahat tänne Helsingin työttömien työllistämiseen.

Ja sitten, en malta olla puuttumatta valtuutettu Rädyn puheenvuoroon näistä hyvistä ajoista, että kyllä kannattaisi vähän miettiä, miltä tuntuu niistä tuhansista työttömistä, jotka olivat viime vuonna työttöminä, kun olemme eläneet hyviä aikoja työllisyystilanteen kanssa. Kyllä ihan Helsingin oma seuranta kertoo, että meillä on tuhansia pitkäaikaistyöttömiä, ja se ei mielestäni ole, että elämme hyviä aikoja. Toki Rädyn toinen näkökulma, että meillä on työvoimapulaa, niin se pitää paikkansa ja tulee olemaan jatkossa, vaikka työttömyys kasvaa. Mutta se ei auta niitä työttömiä, joilta puuttuu työtä.

Valtuutettu Ojala

Arvoisa puheenjohtaja.

Vasemmistoliitto aikoo kyllä pitää tätä työllistämiskysymystä ja myös juuri näitä taloudellisia kysymyksiä esillä. Tulemme seuraavassa valtuustossa tekemään tästä valtuustoaloitteen, koska aivan kuten valtuutettu Puhakka tässä totesi, niin Helsingin kannalta on edullisempaa se, että todella niitä... Kun valtuutettu Rätty sanoi, että meidän on vaikea löytää näitä työllistettäviä. No siellä on juuri kyseessä ne pitkäaikaistyöttömät, joiden työllistäminen monesti on vaikeaa, tarvitaan erityistoimia, jotta heidät saadaan työllistettyä, mutta se kannattaa pitkän päälle ja se on Helsingille jopa taloudellisesti edullista. Ei ole järkevää jättää heitä työllistämättä, vaikka se tarkoittaa, että pitää tehdä vähän enemmän töitä.

Mutta, arvoisa puheenjohtaja.

Ei tässä nyt enempää, mutta tulemme palaamaan tähän asiaan vielä valtuustossa. Tilannehan on muuttumassa. Niin kuin täällä todettiin, niin työttömyys aleni Helsingissä hyvin voimakkaasti viimeisinä hyvinä vuosina mutta nyt näkymät ovat aivan toiset ja siksi nämä työllisyyskysymykset tulee ottaa vakavasti.

28.1.2009

Esityslistan asia nro 7

ERÄIDEN VUODEN 2008 TALOUSARVIOON MERKITYJEN MÄÄRÄRAHOJEN
YLITTÄMINEN SEKÄ ERÄIDEN TOIMINTAKATTEIDEN VAHVISTAMINEN

Valtuutettu Helistö

Hyvät valtuutetut.

Minä olen varmaan ensimmäistä kertaa pöntössä puhumassa tällaisista määrärahamuutosasioista, jotka yleensä sanoen minä suoraan sanoen ohitan aika ylimalkaisesti ja vasemmalla kädellä. Mutta nyt täällä on yksi pienehkö määrärahan ylitys, johon minä haluaisin, että te muutkin valtuutetut kiinnittäisitte huomiota. Nyt puhutaan kulttuuritoimen rahoista, jotka ovat yleensä ottaen budjetissamme kovin pienet. Älkää kysykö minulta tarkkaa lukua, mutta ne ovat todella pieniä.

Vähän nyt taustaa: Kaupunginhallitus joutui tekemään viime joulukuussa 15. päivänä kiireellisenä asiana päätöksen ostaa Kulttuuritehdas Korjaamo Oy:stä tämän Korjaamon alun perin ostamat PA-äänentoistolaitteet ja teatterituolit. Kaupunginhallitus päätti ostaa nämä roinat noin 0,5 miljoonalla eurolla, 480 000 eurolla. No, vaikuttaa pieneltä jutulta, mutta minä kiinnitin tähän asiaan itse huomiota tällöin kaupunginhallituskäsittelyn aikana ehkä sen takia, että minä tiedän, kuinka pieniä kulttuuritoimen tukirahat yleensä helsinkiläiselle kulttuurille ovat. Hyvin harva etabloituneempikaan taho saa Helsingiltä kulttuuritukia puolta miljoonaa.

Esimerkiksi minulle itselle läheinen ja tuttu Elävän musiikin yhdistys saa tällä hetkellä noin 70 000 euroa kulttuuritoimen tukea, ja minun käsittääkseni tuo kaikki tuki menee käytännössä heidän toimitilavuokraansa, joka vuodessa on noin 86 000 euroa. Monet pienehköt teatteriryhmät, siis minä tarkoitan ryhmäteatteri-, KOM-teatteri, KokoTeatteri-kokoluokan teatteriryhmiä, saavat kaupungilta tukisummia, jotka ovat 200 000:sta 300 000:een, 400 000:ään euroa. Itäkeskuksen musiikkiopisto sai niinkin paljon rahaa kuin 700 000 euroa.

28.1.2009

Mutta nyt siis Helsingin kaupunginhallitus on päättänyt ostaa Korjaamolta yhdet äänentoistolaitteet ja teatterituolit noin puolella miljoonalla. Jo se on minun mielestäni outoa, mutta samaan aikaan, jos muistatte, että tämä kulttuurilaitos Korjaamo toimii myös kaupunginmuseon ratikkamuseossa käytännössä niin, että he eivät maksa siitä tilasta mitään vuokraa, ja samoin kiinteistölautakunta muutama viikko sitten teki sellaisen päätöksen, että sen alkuperäisen Korjaamo-talon vuokraa tiputettiin kolmasosalla, 15 000 eurosta 10 000 euroon, niin tähän kaikki kertoo nyt siitä, että jollain tavoin kaupunki on päättänyt tukea erityisesti talousvaikeuksissa olevaa Korjaamo Oy:tä.

Voi olla, että se on ihan viisasta ja Helsingin kulttuurielämän kannalta järkevää, mutta se on erittäin epädemokraattista suhteessa näihin muihin kulttuuritoimijoihin, joita tässä kaupungissa on. Kulttuurimiehenä minun sydäntäni raastaa puhua tämäntyyppisesti yhdestä kulttuuritoimijasta, ja itse asiassa minä en halua ollenkaan syyllistää tämän Korjaamo Oy:n toimintaa, mutta minä haluaisin vähän syyllistää meidän kulttuuritointamme ja kaupunginhallitustamme tai tätä taloushallintoa siitä, että joistain syistä erästä kulttuuritoimijaa halutaan erityisesti tukea.

Minä tiedän, että Korjaamo on tehnyt eräällä lailla uudenlaista yhteistyötä. Ainakin se on paketoitu tällaiseen jossain määrin moderniin ja nykyaikaiseen public-private-konseptiin, missä yksityinen toimija tekee yhteisöllisen toimijan kanssa yhteistyötä. Yleensäkin minä olen tottunut siihen tai olen uskonut siihen, että yksityinen toimija saattaa osata toimia taloudellisemmin ja tehokkaammin kuin yhteisöllinen tai yhteiskunnan pyörittämä laitos, mutta ainakaan näin ei voi sanoa, ikävä kyllä, tästä Korjaamo Oy:stä. Heillä tuntuu rahaa palavan nyt jonnekin muualle.

Oikeastaan ihan lopuksi minä haluaisin nyt painottaa, mikä tämä juttu, joka minua tässä harmittaa, on se, että edelleenkin meidän yhteiskuntamme ja tässä tapauksessa kaupunkimme kulttuurirahat menevät rakenteisiin, tässä tapauksessa sitten johonkin äänentoistolaitteisiin ja tuoleihin. Kuitenkin tätä rahavirtaa pitäisi saada siirrettyä vähän paremmin taiteilijoille ja kulttuurin tekijöille eikä näille kulttuuribisneksen tekijöille. En minä nyt kehtaa tehdä mitään määrärahamuutoshylkäysesitystä, vaikka tunnettekkin minut, että minä voisin hyvin sen tehdä. Mutta en nyt tee ja toivon, että me vain tulevaisuudessa budjettipäätöksissämme ja tulevaisuudessa kulttuuripäätöksissämme

28.1.2009

osaisimme pitää nämä suureet, hahmottaa nämä rahasummat.

Valtuutettu Mäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Sivulla 13 käsitellään sosiaaliviraston määrärahaylityksiä. Haluan muistuttaa, että syksyn 2007 budjettineuvotteluissa sosialidemokraatit esittivät 10 miljoonan euron määrärahalisäystä lasten päivähoitoon ja lastensuojelulasten laitoshoitopaikkoihin. Rahoitusjohtaja katsoi tuolloin, että tarvitaan ainoastaan 4 miljoonaa euroa. Määrärahan ylitys, jota nyt käsitellään, on osittain siis selkeää alibudjetointia sosiaaliviraston vuoden 2008 budjetissa.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Näin isoissa organisaatioissa on tietysti aika ajoin aina tilanteita, että menot ylittävät budjetoidun tai päinvastoin. Tässä esityksessä, jota me nyt käsittelemme, näkyy kuitenkin eräs rakenteellinen ongelma Helsingin kaupungin budjettikäytännössä ja taloudenhoidossa. Valtuutettu Terhi Mäki jo kiinnitti siihen huomiota. Eli sosiaali- ja terveystalouden jatkuva alibudjetoiminen. Tällä kertaa sosiaalivirastolle esitetään yli 20 miljoonan euron ylitysoikeutta budjettiin varattuihin määrärahoihin verrattuna. Terveystalouteen päätettiin jo aikaisemmin, edellisen valtuuston viimeisissä kokouksissa, vastaavanlaisesta yli 20 miljoonan euron ylityksestä budjettiin varattuihin määrärahoihin.

Jos katsotaan kokonaisuutena viime valtuustokautta, sosiaali- ja terveystalouden määrärahat ylitettiin valtuustokauden aikana budjettiin verrattuna noin 245 miljoonalla eurolla, siis keskimäärin yli 60 miljoonaa euroa vuodessa. Tällainenhan ei ole enää mitään satunnaisista tekijöistä aiheutuvaa, vaan tällainen on systemaattista, tietoista määrärahojen alimitoittamista, ja se taas on Suomen lain mukaan kiellettyä toimintaa. Kunnan pitää mitoittaa budjettiin määrärahat tiedossa olevan tarpeen mukaan.

Tällaista ongelmaa minä toivon, että tämä uusi valtuusto lähestyy

28.1.2009

kaikella vakavuudella. Alibudjetoiminen on estänyt palvelujen kehittämistä tarpeiden mukaan. Se on saattanut näillä aloilla toimivat kaupungin työntekijät kohtuuttomaan tilanteeseen, valtavan hiostuksen ja työtaakan alle. Monien asukkaiden kannalta se on tarkoittanut, että joko palvelua ei saa tai se pitää hankkia isommalla rahalla yksityisiltä palvelujen tarjoajilta.

Helsingin taloudella on tietysti edessä monia haasteita, mutta tämän peruspalvelujen alibudjetoimisen lopettaminen on sellainen haaste, johon mielestäni kaupunki pystyy näissäkin taloudellisissa olosuhteissa hyvin vastaamaan. Meille jaetun viime vuoden talouden ennusteen mukaan kaupunki tekee viime vuodelta noin 250 miljoonaa euroa ylijäämää kokonaisuutena ottaen. Väittäisin niin, että juuri tässä taloudellisessa tilanteessa panostaminen peruspalveluihin nykyistä enemmän on tapa, jolla kaupunki voi nopeiten, tehokkaiden ja eniten vaikuttaa lamaa torjuvasti ja taloutta elvyttävästi. Me emme tarvitse tässä kaupungissa pelkästään pitkiä investointisuunnitelmia ja suuria rakennushankkeita, vaikka niilläkin on paikkansa. Meillä on valmiina sosiaali-, terveys- ja muissa peruspalveluissa ohjelmat, suunnitelmat, organisaatiot, mitoitukset siitä, mihin vakansseja tarvitaan lisää, ja keinot hyvin nopealla aikataululla tehdä lisäpalkkauksia ja tällä tavalla turvata sekä työllisyyttä että ihmisten palveluja tässä kaupungissa.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kun tästä katsoo, että sosiaalivirastolle on budjetoitu yksi miljardi ja nyt ylitetään 20 miljoonalla, niin se tarkoittaa 2 %. Jos otetaan huomioon vielä, että tulos ylittyvät 10 miljoonaa, niin tämä virhe tai erotus tähän budjettiin on 1 %, että minun mielestäni se on aika hyvin budjetoitu.

Valtuutettu Pajamäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Täytyy puuttua tähän samaan asiaan, johon valtuutettu Kimmo Helistö puuttui. Tietysti Helistö on itsekin kaupunginhallituksen varajäsen, mutta minun täytyy jäsenenä pyrkiä selittämään asian mutta en ihan täysin siihen pysty, koska kyllähän tässä kyseisessä asiassa

28.1.2009

kaupunginhallituksella ei ollut kauheasti muita vaihtoehtoja. Me olimme tietyllä tavalla pakkopäätöksen edessä tämän Korjaamon av-laitteiston ja teatterikatsomon hankinnan suhteen.

Ensin tietysti turvasanat: Korjaamon toiminta on hyvää. Ongelma on se, että tämä ei todellakaan ole millään tavalla tässä kaupungissa tasapuolinen ratkaisu suhteessa muihin kulttuuritoimijoihin. Tämä ei ollut läpinäkyvä ratkaisu, ja se johtui paljolti siitä, että esittely tässä asiassa oli nopea, pikainen ja sanalla sanoen luokaton. Me emme saaneet missään tapauksessa sentyyppistä informaatiota kuin normaalisti kaupungissa saadaan, ei laskelmia, ei mitään muuta kuin oikeastaan irtoheittoja siitä, että yrittäjä menee konkurssiin, jos emme toimi näin, yrittäjä, joka on aloittanut toimintansa vuonna 2008, siis syksyllä, ja joka on käytännössä tässä tilanteessa heti puolen vuoden jälkeen.

Mitä sitten ostettiin? Valtuutettu Helistö kutsui, että ostettiin "roinaa". Se ei pidä paikkaansa. Tavara oli validia, ne av-laitteistot ovat sen hintaisia kuin tuossa oli ja katsomorakenteetkin suurin piirtein sen hintaisia. Voi silti kysyä, että kaupungilla on paljon sellaista, missä näkee, että hinta on kohdallaan, mutta se ei silti tarvitse sitä. Kyllä kysymys oli pakko-ostosta.

Erikoista tässä oli minun mielestäni se, että nyt kun kaupungin oman kiinteistön arvoa nostettiin sillä, että sinne ostettiin uutta av-laitteistoa, niin samaan aikaan tämän kiinteistön vuokraa yrittäjälle laskettiin. Se on minusta myös todellinen tukipäätös ja logiikaltaan aika erikoinen.

Mitä sitten tehdä tällaisessa tilanteessa? Jos meillä on uusi yhteistyömalli, yrittäjän ja kaupungin välinen uusi yhteisömalli, niin kyllä sitten voidaan miettiä rajumpiakin toimenpiteitä. Luodaan ohjausryhmä, halutaan raportteja siitä, miten Korjaamo pärjää, vaikka kerran kuukaudessa, pyydetään osakkeita kaupungille, että jos me annamme tällaiset tukitoimet, niin kaupunki saa jonkunlaisen osakkuuden. Monenlaisia sellaisia malleja, mitä muutenkin esimerkiksi yritys-elämässä tehdään.

Totta on, että kaupunki ei sinänsä häviä mitään, jos siis oletetaan, että kaupunki ikuisesti harjoittaa tämäntyyppistä teatterikonseptia näissä tiloissa. Silloin kaupunki ei välttämättä häviä tässä mitään. Suuri ongelma on se, että jos ajatellaan muita tämän alan toimijoita, tällä luodaan minusta vaarallinen ennakkotapauksen malli. Minusta kaikki

28.1.2009

muutkin kulttuuritoimijat voi tästä lähin vedota taloustilanteessa siihen, että kaupunki voisi oikeastaan ostaa meidän laitteistomme. Se on huono juttu. Se on pelastamismalli, joka on kestämaton. Ja tietysti kaupunginhallituksen jäsenenä otan vastuun mutta toivon, ettei vastaavaa esittelyä enää koskaan tule kohdalle.

Valtuutettu Luukkainen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun kuuntelin tätä edellistä puheenvuoroa ja sen selitysosaa, niin kuulosti siltä, että tätä kaupungin kulttuuripolitiikkaa harrastetaan ikään kuin suomalaista maatalouden tukipolitiikkaa, että jos tulee kato, veronmaksaja maksaa ja jos tulee sato, voitto jää yrittäjälle. Kyllähän nyt kuitenkin oikeasti on niin, että jos kyse on osakeyhtiöstä ja yrityksestä, niin kyllähän siihen liittyy yrittäjäriski. Että en ihan ymmärrä sitä, minkä takia veronmaksajien rahoilla sitten mennään pelastamaan joku tietty yrittäjä kulttuuripuolelta, kun samanaikaisesti saattaa millä tahansa yrittäjäsektorilla mennä tuhansia tai satoja muita yrittäjiä konkurssiin.

Kiitos.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Jatkan juuri samasta aiheesta. Vaikka valtuutettu Luukkainen on aivan oikeassa, niin tietysti minä tulkitsen, että kaupungin intressi on tässä se, että kaupunkikin on investoinut tilaa aika lailla ja jos yrittäjä kaatuu, osa siitä kaupungin sinne tekemistä ratkaisuista saattaisi jäädä tyhjän päälle. Mutta juuri tästä minä olen puhumassa. Siitä, että vaikka tämä koko Korjaamo-hanke on syntynyt hyvässä tarkoituksessa ja sen tarkoitus on ollut samaan aikaan myös hakea muotoa tälle public-private-yhteistyölle, niin kun se on mennyt tässä suhteessa hiukan ei odotusten mukaisesta, niin on hyvän tärkeää tehdä läpinäkyvämmäksi tämä kuin mitä tuo päätöksenteko on ollut. Ettei käy niin, että kun näitä samoja hankkeita ryhdytään jatkossa tekemään, niin käytetään tätä pohjamallina tai ei osata väistellä niitä mahdollisia virheitä, mitä tässä on tehty.

28.1.2009

Lähtökohta on minusta se, että tällä hetkellä kukaan ei kaupungin piikkiin tee rahaa, se on minusta ihan selvää. Se ei ole kannattavaa toimintaa, vaikka sisällöllisesti sinänsä ansiokasta, mutta se ei ole kovin tehokastakaan toimintaa, jos vertaa kaupungin kulttuurituotantoa muiden yhteistyökumppaneiden, kuten kaupungin vakiintuneiden kulttuurilaitosten, niiden järjestö- tai yksityispohjaisten, jotka kaupungissa tällä hetkellä toimivat, olivat ne sitten teattereita tai näyttämöitä tai mitä tahansa muuta.

Mutta kun haetaan sitä mallia, että minkälainen tämä yksityisen ja julkisen sektorin yhteistyö voisi olla, niin ei ole hyväksi, että se ei ole läpinäkyvää, miten ne rahavirrat kulkevat. Täällä on käynyt ilmi, että tätä tukea Korjaamon toiminnalle tapahtuu useasta eri kaupungin rootelista. Kaupunginmuseo maksaa sen ratikkahallipuolen vuokran, kulttuuriasiainkeskus maksaa osan siitä sinne tehdyistä investoinneista ja sen lisäksi tukee produktioavustuksilla melkein kaikkia tapahtumia, mitä siellä tapahtuu ja sen lisäksi vielä nyt osti tämän kaluston, joka sinänsä on ehkä perusteltua, että se tulee kaupungin omistukseen. Mutta ongelma on se, että miten tämä nyt jatkossa sitten tilinpäätökseenkin sijoitetaan, koska periaatteessahan kaupungin pitäisi nyt jatkossa ikään kuin pyytää vuokraa Korjaamolta, joka edelleenvuokraa sitä näille kulttuuriryhmille, jotka tulevat sinne tilaisuuksia pitämään. On omituista, että yksityinen yritys voi vuokrata edelleen kulttuuriyhteisöille kalustoa, joka on kaupungin nyt omistamaa. En tarkoita, etteikö tätä voisi ajatella, että tämä jotenkin järjestetään, mutta sen pitää olla läpinäkyvää ja selkeää, sopimuksilla ja ajatuksilla, että tiedetään, mihin kaikki lopulta menee.

Sitten kun mietitään, jos kaupunki haluaa tukea jotain toimintaa, niin kuin se tässä kohtaa on todettu tarpeelliseksi, ja kulttuuri-ihmisenä minä olen sitä mieltä, että kyllä tällaisia hankkeita voi johonkin pisteeseen saakka kehittääkin ja miettiä, miten sen saisi toimivaan kuntoon, niin kuitenkin, että se tehdään ostamalla kalusto ja sanomalla, että se on nyt kuranttia. Totta kai se on kuranttia nyt, mutta tällainen tekninen kalusto vanhenee tosi nopeasti. Eli sen arvo tietysti vähenee aika nopeasti, ja pitäisi miettiä, millä lailla se poistetaan sitten ikään kuin investointina kaupungin taseesta. Niin kuin normaali-investointitapauksissa, jos kaupunki lähtee tukemaan yksittäistä toimittajaa kulttuuri- tai muulla alalla ostamalla sille kaluston, niin silloin se pitäisi oikeasti miettiä, miten ne lyhennetään ja vähennetään ja lasketaan. Näinhän kaupunki normaalisti kaikissa investoinneissa

28.1.2009

tekee. Ja tässä on kokoon kyhätty hyvässä tarkoituksessa ja hyvissä tavoitteissa malli, jota ei voi soveltaa yleisenä periaatteena.

Kaikki kunnia Korjaamolle, ja olen valmis tekemään paljon tämäntyyppistä laitosten eteen, mutta juuri tämä päätöksentekotapa ei ole sellainen, joka soveltuu yksityisen ja julkisen yhteistyön rakentamiseksi sillä lailla kuin sitä todella pitäisi tehdä. Ja jälleen muistutan, niin kuin täällä useampi valtuutettu sanoi, että meillä tällä hetkellä hirveän monet pienet kulttuuriryhmät tekevät talkoilla niitä huoneisto- ja kiinteistöremontteja, ja pienistä määrärahoista ja apurahoistaan taiteilijat käy naputtelemassa jonkun klubin pystyyn.

On epäreilua, jos kaupunki ajattelee, että tehdään yritys, jossa vastaavaa tehdään kovemalla rahalla ja yritystoiminnan rakenteen sisällä se olisi jotenkin tehokkaampaa ja kannattavaa. Se on äärimmäisen tehokasta kulttuuritoimintaa, jossa ihmiset ovat valmiita panemaan vapaaehtoispanoksia likoon. Ja kaupungin kannattaa voimakkaammin tukea sentyyppistä yhteistyötä, jossa on esimerkiksi kulttuuriyhteisö, yksityinen osapuoli ja julkinen, kolmikantaan.

Tämä esimerkki kertoo minusta juuri siitä, että siitä puuttuu tavallaan sitoutumisen ja yhteisöllisen elementti, joka kulttuurituotantokentällä on aina kaikkein isoin pääoma lopulta. Silloin kun on iso jengi, joka haluaa tehdä sen jutun, vaikka se ei saisi palkkaa siitä, silloin olet heti toisessa asemassa kuin firma, joka joutuu maksamaan joka ikisestä pultin kääntämisestä sen täyden hinnan.

Valtuutettu Ojala

Kiitoksia puheenjohtaja.

Täytyy sanoa ensimmäiseksi, että ilmassa on tänään paljon jälkiviisautta täällä siinä suhteessa, että silloin kun tämä Korjaamo-hanke laitettiin liikkeelle ja päätettiin mennä mukaan tällaiseen public-private-systeemiin, niin silloin oltiin aika entusiastisessa olotilassa eikä paljon ehkä mietitty kaikkia niitä tilanteita, joihin voidaan joutua. Nyt niitä mietitään, ja se on hyvä, mutta kuten täällä aikaisemminkin tuli esille, me olimme silloin kaupunginhallituksessa pakkoraossa, jonka myös valtuutettu Helistö hyvin tietää, kun oli itse siinä kokouksessa paikalla. Etkö ollut paikalla?

28.1.2009

Välihuuto!

Joka tapauksessa, mutta olimme pakkoraossa, niin kuin täällä valtuutettu Pajamäki totesi. Oli tällaisesta pelastamisoperaatiosta kyse. Kyse ei kuitenkaan ollut siitä, että olisi ollut rahaa, joka olisi voitu jakaa, miettiä, että annammeko pienille teatteriryhmille tai sirkusryhmille tai muille vastaaville. Sellaisesta rahasta ei ollut kysymys. Kysymys oli Korjaamon tulevaisuudesta.

Sen verran haluan kuitenkin vielä minäkin sanoa, että minusta oli aika halventavaa puhua, että jotain roinaa hankittiin. Ei hankittu roinaa, mutta totta kai se on, että teknisen laitteiston arvo alenee, mutta ainakin meille saadun selostuksen mukaan hankittiin huippuluokan välineitä. Ja uskon kyllä tähän.

Ihan jatkoa ajatellen, minä olisin kyllä kovasti tietysti toivonut, että tämä on eräänlainen lähetekeskustelu tuonne kulttuurilautakunnan piikkiin, koska kyllä minusta kuitenkin pitäisi olla työnjako se, että kaupunginhallitus ei olisi se, joka tämän kulttuuripolitiikan yksin päättää tai linjaa niitä tulevaisuuden vaihtoehtoja vaan että kulttuurilautakunta myös omalta osaltaan miettisi, miten näitä hankkeita viedään eteenpäin. Korjaamon tulevaisuus kuitenkin näyttää ainakin tällä hetkellä tietääkseni aika hyvältä, mielenkiintoisia tilaisuuksia.

Valtuutettu Puhakka

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutetut Mäki ja Hakanen puuttuivatkin jo tähän sosiaaliviraston ylityksiin. Haluan itse painottaa myös sitä ja Kauko Koskiselle viestiä, että tässä todellakin pienistä prosenteista kokonaisbudjettiin verrattuna puhutaan mutta tosiasia, että näin vahvasti alibudjetoidaan, se koskee niitä yksittäisiä päivähoitopaikkoja, päiväkoteja, tämä koskee vanhusten hoivapaikkoja, tämä koskee lastensuojelun sijoituksia, lastensuojelun selvityksiä ja niin edelleen, eli se kohdentuu ihmisiin, joilla ei elämässä mene hyvin, tai se rajoittaa perheiden elämää, kun päivähoitopaikkoja ei ole tarpeeksi. Eli huolimatta siitä, että kokonaisbudjettiin nähden on pieni tämä summa, niin se on erittäin suuri siellä työpaikoilla ja niiden palvelujen saannin kannalta.

Olen ihan samaa mieltä valtuutettu Hakasen kanssa, että toivon, että

28.1.2009

tämä valtuusto todella kiinnittää tähän sosiaalitoimen ja myös terveystoimen, mutta erityisesti sosiaalitoimen, budjetointiin, että päästään tästä alituisesta alibudjetoinnista. Siellä on tulossa selvästi paineita. Täällä on jo puhuttu tänään siitä, että tilanne on muuttumassa, esimerkiksi toimeentulotukimenot kasvavat aivan varmasti. Eikä voi tuudittautua sellaiseen toiveuneen, että pystytään pärjäämään pienemmillä summilla kuin mitä tarve on. Se kustautuu siellä henkilöstön jaksamisena, se kustautuu työntekijäpulana. Eli kyllä tästä alibudjetoinnista on ehdottomasti päästävä eroon.

Kaupunginjohtaja Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tähän alibudjetointikeskusteluun. Tämä varmasti lähes kaikille teille on selvää, mutta jos kaupungin momentille tulee enemmän menoja kuin on budjetoitu, se pitää tuoda valtuustoon ylitysesityksenä, niin kuin tässä tapauksessa on kysymys. Ja jos menoja on vähemmän kuin momentilla on rahaa, silloin siitä ei tule valtuustolle esitystä.

Investointipuolella, jos kulutusta ei ole tapahtunut, niin kuin tässä esittelylistan kohdassa 8, silloin voidaan harkita sitä, että investointimeno, joka on tässä tapauksessa vuodelle 2008 budjetoitu, jos se ei ole toteutunut, niin se investointimeno siirretään seuraavalle vuodelle. Ja näin ollen, kun keskustellaan näistä yleisesti, niin määrättyllä tavalla tulee näköharha, kun puhutaan vain niistä asioista eli budjettimomenttien ylityksistä, jotka pitää tuoda valtuustoon, niin että saisi sen koko budjettijärjestelmän kokonaisuudesta kuvan, siinä olisi tietenkin hyvä olla rinnalla kaikki ne "ylibudjetoinnit", joita kaupungissa on tapahtunut. Ja silloin on aivan luonnollista, että varsinkin jos puhutaan esimerkiksi sosiaalitoimen monista menoista, jotka määrät eivät ole meidän itse määrättävissämme vaan ne perustuvat arvioihin, että ne arviot eivät aina pidä paikkaansa. Niin kuin tässä sosiaaliviraston esityksessä, siinäkin on kysymys tietenkin siitä, että nämä kaikki palvelut on tuotettu sen määräisinä ja laatusina kuin kaupungin periaatteisiin kuuluu eivätkä palvelut ole jääneet saamatta.

Valtuutettu Puhakka (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

28.1.2009

Ymmärrän kaupunginjohtajan huolen tästä, että me emme ymmärrä tätä kokonaisuutta, kun meille tuodaan vain nämä ylitykset. Mutta en kyllä näkisi tätä huolta nyt tässä merkittävänä, eli kyllä kyse on nimenomaan siitä, että tämänsuuruiset alitukset tai budjettivajeet, ne käytännössä heijastuvat niin vahvasti siellä työpaikoilla. Käytännössä virastohan ryhtyy miettimään, että mistä me säästämme. Olen itse sosiaalilautakunnassa seurannut tätä rumbaa monta vuotta, ja se tarkoittaa sitä, että mietitään näitä säästöjä, säästöjä, säästöjä, ja käytännössä se tarkoittaa, että esimerkiksi päivähoiton laadun kehittäminen tai vanhusten palvelujen riittävyys, ne vain eivät toteudu.

Ja silloin, niin kuin tuli esille puheenvuorossa, että ei kyetä arvioimaan, silloin täytyy niitä menetelmiä kehittää. On se hyvin merkillistä, jos meillä heittää esimerkiksi lasten päivähoiton tarve 400–500 lapsella, niin kuin jonakin vuonna on tapahtunut. Silloin siinä on mukana toiveajattelua, että äidit hoitakoot lapsensa kotona. Kyllä minä näin suuressa heitossa näen tämäntyyppistä toiveajattelua jo takana. Eli silloin pitää näitä ennustusmenetelmiä kehittää, että päästään tarkempaan tarpeeseen.

Valtuutettu Peltola (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Ylipormestari ei näköjään oikein tiedä todellakaan, mitä siellä virastoissa tapahtuu, koska silloin kun budjetti annetaan aivan alimitoitettuna, niin ei pelkästään jouduta tekemään koko ajan säästöesityksiä, jota valtuutettu Puhakka tässä kuvasi, vaan sen lisäksi myös kaupungin kansliaan annetaan koko ajan ja kaupunginhallitukselle vääriä ennusteita. Alkuvuodesta kaupungin keskusviraston ohjeiden mukaan tapahtuu näin, että ei saa ennustaa todellisia menoja, pitää ennustaa budjetin mukaan. Ja vasta loppuvuodesta saadaan paljastaa, mikä oli todellisuus. Tämä on aika epätaloudellista seurantaa.

Ledamoten Oker-Blom

Tack herr ordförande, bästa fullmäktige ledamöter.

28.1.2009

Jag håller med Koskinen om att det är ganska bra om det i budgeten kastar med bara 1 %. Vi har ju sett att Helsingfors med sin stora budget och ganska långt utvecklade budgetberedning är relativt bra på att förutspå hur året skall gå. Men samtidigt tycker jag att de här överskridningarna, som vi mer eller mindre är tvungna att godkänna här med klubbslag, är stora i förhållande till de ändringar som vi här i salen gör då när vi bereder budgeten. Vi vet att tjänstemännen gör en stor del av arbetet, sedan förhandlas det lite grupper emellan, och i små ändringsförslag som handlar om kanske enstaka hundra tusental euro eller någon miljon så förhåller sig många ledamöter här 'nihkeästi'. Men när det kommer överskridningar så godkänner man det kanske utan en enda taltur.

Här kommer vi in lite på det att den här budgeten anses ha en styrande effekt. Man är rädd för att sätta större belopp, för att alla pengar som är budgeterade också används automatiskt. Jag tycker att det skulle vara dags att ge lite mera ansvar åt politikerna och fullmäktige i det här avseende, att vi kan som det kom fram också här, ibland förutspå att någonting är underbudgeterat och sätta dit lite mera pengar i budgetskedet. Sedan också vara utan att använda det om det inte finns behov. T.ex. den här största överskridningen av dagens var uppenbar redan då budgeten gjordes.

Tack.

Valtuutettu Valokainen

Minä vielä tuosta Korjaamosta sen verran, että sehän on täysin vieras ihan normaali nuorelle ja vähän vanhemmallekin meikäläiselle rockmiehelle. Ensinnäkin, jos yrittäjä vuonna 2008 tekee konkurssin jo, minä luulen, että se on suunnannut ohjelmansa ja sisustuksensa ihan jollekin muille eli Töölön jupeille. Se ei vedä jengiä, ja konkurssi tulee vääjäämättä. Vielä jos siihen laitetaan tällainen ohjelma, jota tuo lafka on harjoittanut, että siellä on kivan näköistä, vaaleanpunaista valoa ja tyynyt lattialla, maistellaan kalliita viinoja, niin se ei riitä.

Minun mielestäni tuollainen mesta, Korjaamo, kerran Lepakkokin meni meiltä, edelleen, koska Lepakkohan oli toimiva, niin Korjaamo voisi olla kaikille, siis nimenomaan helsinkiläisille, ja siellä voisi olla myös ohjelmaa ja toimintaa, keikkoja, myös alle 18-vuotiaille. Minä veikkaan, että se sali olisi täynnä, jos sinne pantaisiin joku Technicolour

28.1.2009

soittamaan. Ei sinne tarvitse olla mitään hirveitä neonvaloja ja jotain diibadaabaa.

Kiitos.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kulttuuritoimen osalta tämä Korjaamon rahoituksesta käyty kriittinen keskustelu on ihan tervetullutta. Haluaisin kuitenkin korostaa sitä, että ei ole kysymys vain yksittäisestä tapauksesta. Kulttuuritoimi on viimeisen parin vuoden aikana määrätietoisesti pyrkinyt nimenomaan laajentamaan yritysten osuutta kaupungin kulttuuritoiminnassa joko niin, että ostetaan yrityksiltä suoraan tai niin, että tehdään erityyppistä yhteistyötä yritysten kanssa.

Mielestäni tätä yleislinjaakin kannattaa miettiä. Onko se kunnan tehtävä? Ja varsinkin, kun se on selvästi tapahtunut tällaisen enemmän asukkaiden ja kulttuuriväen omaan toimintaan nojaavan kaupunkikulttuurin resursoinnin kustannuksella.

Minäkin haluaisin kyllä kommentoida valtuutettu Koskisen tyypillisen kovaa kokoomuslaista asennetta, että jos 98 % menee hyvin niin mitä siitä väliä, jos 2 %:lla menee päin helvettiä. Eli kysymyshän ei ole siitä, että on määrärahojen mitoituksessa erehdytty 2 % jostakin sattumanvaraisesta syystä, vaan kysymys on siitä, että on hylätty budjettivalmistelussa kaupunginhallituksen ryhmien ja kaupunginjohtajan valmistelutoiminnan kuluessa sekä näiden virastojen, lautakuntien että erilaisten kansalaisjärjestöjen, koulujen jne. esitykset määrärahojen riittävydestä.

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Kun tässä nyt on keskusteltu tällaisesta mallitapauksesta ja kulttuuripolitiikasta laajemmin, niin otan siltä osin vain repliikkinä pallon vastaan Hakaselta, että kyllä minä itse ajattelen sitä, että kulttuurikenttä, jos mikä, on sellainen, että kaupungin ei kannata itse

28.1.2009

tuottaa kaikkia sisältöjä vaan tehdä yhteistyötä erilaisten taidetta tuottavien yhteisöjen ja jopa yksityisyrittäjätuottajien ja tuottajatahojen kanssa, koska sillä luodaan moninaisuutta siihen kulttuurisisältöön myös.

Meillä on ihan hyvä kaupungin kulttuuritalokenttä, mutta niissäkin tapauksissa hirveän paljon siitä työstä tapahtuu ulosvuokrausten kautta, jolloin sieltä takaa voi löytyä yhteisöllisiä tai yrittäjätoimijoita. Suomessa kulttuurilla on hirveän vaikea tehdä bisnestä, mutta silti monet toimijat omalla riskillään haluavat toimia siellä kentällä. Minusta on vanhanaikaista kulttuuripolitiikkaa, suoraan sanoen, ajatella, että kaikki tapahtuisi vain kaupungin kulttuurituottajien kautta ja vain kaupungin kulttuurilautakunnan päättämien sisältöjen kautta. Sellaista kulttuuripolitiikkaa minä en pidä tänä päivänä edes vasemmistolaisena kulttuuripolitiikkana. Minusta se on vain vanhanaikaista.

Valtuutettu Hakanen (vastauspuheenvuoro)

Valtuutettu Rantanen kyllä nyt haukkuu väärää puuta. En esittänyt, että kaikki kulttuuritoiminta Helsingissä pitäisi olla kaupungin toimesta toteutettua vaan arvostelin sitä painopisteen huomattavaa siirtymistä yritys- ja kaupalliselle puolelle. Helsinki on aivan erityisesti isona kaupunkina sellainen, jossa kaupalliselle kulttuuritoiminnalle on myös markkinoita. Ja aika suuri osa tästä kaupallisesta toiminnasta voi täällä toimia ilman, että kaupunki laittaa siihen veronmaksajien rahoja. En kiistä sitä, etteikö joissain tapauksissa ole järkevää, että kaupungilla on yhteistyötä myös yritysten kanssa, sanotaan nyt esimerkiksi, on paljon kulttuuriväen itse muodostamia pieniä yrityksiä, joiden kanssa kannattaa tehdä yhteistyötä monessa tapauksessa. Mutta tätä painopistettä kannattaa miettiä, koska nyt on selvästi tämä yrityspuoli valtaamassa yhä suuremman osan kaupungin rahoista tässä toiminnassa.

Valtuutettu Siimes

Kiitos puheenjohtaja.

Haluan puuttua vielä tähän päivähoidon budjetointikeskusteluun. Ja haluan muistuttaa, että mm. viime vuoden valtuuston seminaarissa Kokoomus hyvin ylimielisesti korosti budjetin ohjaavaa vaikutusta, ja

28.1.2009

minun mielestäni nimenomaan tätä on haettu tässä päivähoitokeskustelussa tai tässä päätöksenteossa ja tähän viime kauden sosiaalilautakunta on mielestäni alistunut.

Se, että määrärahoja päivähoidossa on ollut liian vähän, on ollut enemmän tai vähemmän tietoinen valinta. Sosiaalilautakunnan enemmistö on valinnut sitovaksi toiminnalliseksi tavoitteeksi viime kaudella sen, että yksityisen hoidon osuutta kasvatetaan Helsingin kaupungissa. Ja virasto on näin ollen lainsäädännön puitteissa pakotettu tekemään ns. markkinarakoa näille yksityisille päivähoidon tuottajille.

Olen pitänyt koko viime kauden todella valitettavana sitä, että sosiaalilautakunnan enemmistö on tähän tahtoon taipunut ja myös hyvin pitkälle tiennyt sen, että se vaikuttaa siihen, että kunnan omissa päiväkodeissa on hyvin tiukkaa. Minun mielestäni missään tapauksessa yksityistä päivähoitoa ei voi suosia kunnallisen päivähoidon ja lasten hyvinvoinnin kustannuksella. Kannattaa kiinnittää huomiota siihen, millaisia sitovia toiminnallisia tavoitteita menee hyväksymään nyt tällä kaudella.

Kiitos.

Valtuutettu Valokainen

Kaupungin pitäisi minun mielestäni tukea nimenomaan sellaista kulttuuritoimintaa, mihin ei välttämättä liity yritys ja alkoholi, sillä se on aivan sama jonkun yrittäjän mielestä, että kuka siellä stagella soittaa, kunhan alkoa menee kaupaksi. Sehän on se suurin juttu, se tuo myös valtiolle aika paljon promilleja, anteeksi, rahaa.

Minä sanon vielä 48. kerran, että Lepakko oli siinä mielessä helvetin hyvä juttu, että sinne pääsi alaikäiset eikä sitä laskettu millään alkometrillä sitä tuottoa, eikä siellä ollut näitä yrittäjiä pyörimässä voitot silmissä ja jakamassa kaupungin tukia ja ottamassa kolminkertaiset voitot siitä kaljan myynnistä, pantiin fikkaan suurin osa rahaa. Eli kyllä minä olen sitä mieltä, että nämä kulttuurirahat, mitä yleensä on, ja kaikki tällainen, on aika kivaa kaupankäyntiä.

Kiitos.

28.1.2009

27 §

Esityslistan asia nro 11

MUSIIKKITALON SÄÄTIÖN PERUSTAMINEN

Valtuutettu Lipponen

Hyvä puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuusto päättää perustaa nyt säätiön, jossa lahjoitusvaroja ohjataan musiikkikulttuurin esille tuomiseen, ja tämä on erittäin hyvä asia.

Minulla on kuitenkin huoli siitä, että Musiikkitalon hieno ja laaja tarjonta jää monelta kuulematta yksinkertaisesti ihmisten vähävaraisuuden takia, ja nämä uhkakuvathan ovat olleet ilmassa, kun Musiikkitaloa on perustettu, ja kovasti on tehty työtä sen eteen, että Musiikkitalosta tulisi todellakin koko kansan olohuone ja kulttuurikeidas. Jotta Musiikkitalosta tulee todella osa kaikkien helsinkiläisten elämää, olisi tärkeää, että lippujen hinnat olisivat kohtuullisella tasolla. Esittäisin sen takia pöydän, jossa ehdotan:

Kaupunginhallitus selvittää mahdollisuuden tämän säätiön kautta edistää monipuolisen musiikkikulttuurin esille tuomista siten, että konserttilippujen hinnoissa huomioitaisiin erilaiset käyttäjäryhmät ja heidän taloudelliset mahdollisuutensa nauttia tästä musiikkikulttuurista.

Eli säätiötä ohjattaisiin myös tähän suuntaan.

Kiitos.

Kaupunginhallituksen varapuheenjohtaja Bryggare

28.1.2009

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuo vaikutti hyvin järkevältä ponnelta. Kannatan tai tuen, tai miten se...
Kun minä sanon kannatan, niin eikö se ole tukipuheenvuoro?

Valtuutettu Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Tämä on ? tämä puheenvuoro kyllä, mutta sinänsä kaunis ajatus, ja kannatan yleensä kohtuullista lippuhintapolitiikkaa, mutta meidän täytyy aina muistaa, kaikissa kulttuurikuvioidissa on mukana kaupungin ja valtion subventiota aika paljon varsinkin tässä toiminnassa. Ja mitä enemmän lippuja tuetaan, niin jos ei sitä sitten kaiveta jostain muista hallinnonaloista, niin me helposti tuemme sitä muilla kulttuurimäärärahoilla, joka tapauksessa kulttuurirakenteen sisällä tulee tämän seurauksena melkoinen osa siirtymään nimenomaan tämäntyyppiseen kulttuuritoimintaan. Arvokasta sinänsä, mutta jos me teemme yksittäisiä päätöksiä näiden subventioiden määrästä jo tässä vaiheessa, ? ymmärtää, että se tehdään, niin jostakin me siirrämme ne rahat sinne. Minä halusin vain ikään kuin muistuttaa päättäjiä asiasta.

Valtuutettu Lipponen (vastauspuheenvuoro)

Kysymys on siitä, että nyt ollaan perustamassa säätiö ja tätä säätiötä, joka ottaa vastaan mm. lahjoituksia tai että kaupunki sitä tukee, niin sitä voidaan käyttää myös siihen, että järjestetään erityisryhmille erilaisia lippuja, jotka mahdollistavat heidän nauttimisensa tästä musiikkikulttuurista. Ymmärtääkseni, en ole ihan varma, mutta olen saanut sellaisen mielikuvan, että tätä näkökulmaa oli myös säätiötä suunniteltaessa katsottu ja ihmettelinkin, että se nyt puuttui tästä lopullisesta versiosta eli sitä käytettäisiin tätä säätiön omaisuutta myös näitten lippujen tukemiseen.

Valtuutettu Ojala

Puheenjohtaja.

Ei sinänsä mitään sitä vastaan, että asia voitaisiin selvittää, mutta

28.1.2009

tietysti tässäkin tullaan sitten tähän yhdenvertaisuuskysymykseen. Onhan nyt jo niin, että esimerkiksi Oopperan osalta on erilaisia lippumahdollisuuksia ja alennuksia, ryhmäalennuksia ja halvempia näytäntöjä ja muita, että kyllähän tällainen on käytössä. Minä voin ihan hyvin olla tämän ponnen kannalla, mutta kyllä minä toivon, että tällaiset selvitykset tehtäisiin vähän laajemmin, että se ei olisi pelkästään nyt tämä Musiikkitalon säätiö vaan verrattaisiin myös vähän muihin taidelajeihin ja niiden lippujen hintoihin.

Valtuutettu Wallgren

Bästa ordförande.

Man kanske inte bara kan titta på prisen, utan också på möjligheten av att ett fribiljettsystem skall bygga på ett visat intresse. Man kunde ha ett kösystem, inte bara till musikhuset utan även till andra institutioner, så att de som har ett brinnande intresse och lite pengar skulle kunna få fribiljetter ibland.

Valtuutettu Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Rantanen käytti oikein hyvän puheenvuoron tässä, että tähän on osa laajempaa kokonaisuutta ja kulttuuripolitiikan rahoituksesta käytävä keskustelu on varmaan syytä käydä jossain yhteydessä muutoin kuin tämän asian ympärillä. Me olemme päättämässä nyt tämän säätiön perustamisesta, se on vähän toinen juttu.

Kopin otin kuitenkin jostain toisesta puheenvuorosta sillä tavalla, että jos ja kun meille Musiikkitalo valmistuu, ja koskee myös kaikkea muuta meidän kulttuuritarjontaamme, niin se ei ole huono malli se, mikä on käytössä New Yorkissa ja Lontoossa, että on tällainen Half Price Booth, josta saa tapahtumapäivänä ostaa vapaana olevia lippuja edullisemmin. Se olisi minusta oiva polku tämän sanoisiko saatavuuden laajentamiseen.

28.1.2009

Valtuutettu Valokainen

Koko Musiikkitalo, minä veikkaan, että se tulee olemaan aikamoinen lasikupu, muurahaispesä, missä sinfonikot tai filharmonikot kantaa viuluja ja selloja, mihin meikäläisellä ei ole asiaa, ellei siellä nyt joku... Olisi kuitenkin hyvä tällainen säätiö, kun sinne valitaan ihmisiä, niin valittaisiin nuoria, ja vanhempia tietenkin, asiantuntijoita, rock-musiikin asiantuntijoita ja taiteen asiantuntijoita jokaisesta puolueesta.

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Otto Lehtipuu
puheenjohtaja
ordförande generalsekreterare

Tiina Teppo
pääsihteeri

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Ulla-Marja Urho
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

Kimmo Helistö
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot